Milliyet
ÇOCUK
4 Eylül 1978 • Sayı 36 • 750 kuruş

bir çizgi-romanın tamamı

KİMSESİZ ÇOCUK

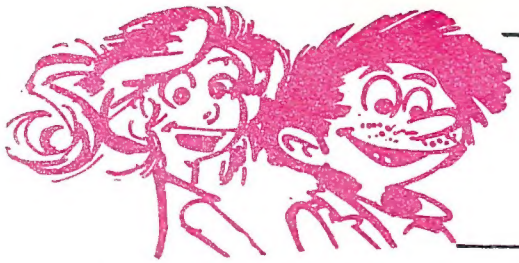

püskül ile çilli

BİZİM CANCİĞER ARKADAŞLAR TATİLLERİNİN İKİNCİ KISMINI DA KÖYDE GEÇİRİRLER ONLARA RASTLADIĞIMIZDA İKİSİ DE YAŞAMLARINDAN PEK HOŞNUTTU...

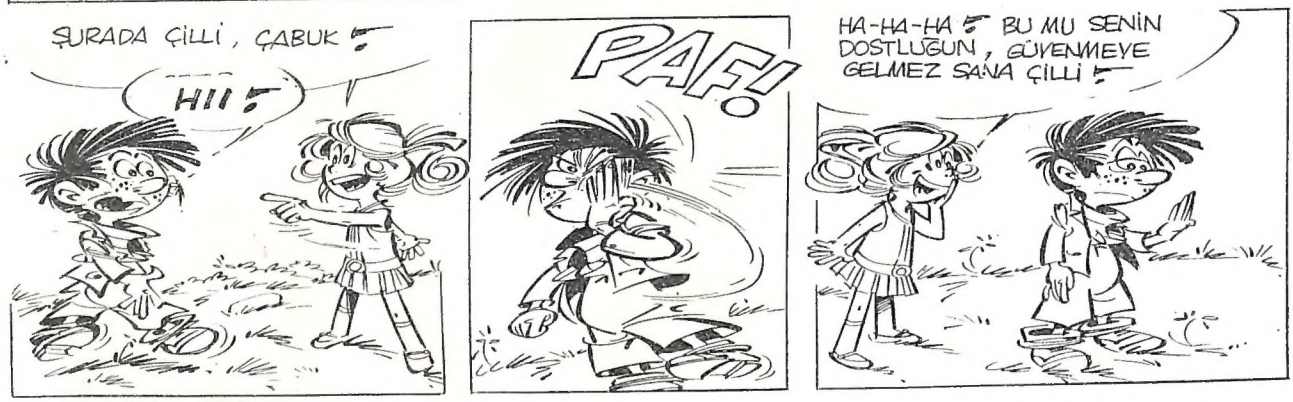

OKURUN SESİ

"BODRUM TAKIMI" İÇİN

● "Bodrum Takımı" çok güzel!
— Suna Irak (Sürmene)

● Yeni başlayan "Bodrum Takımı adlı fotoromanı çok beğendim. Çok heyecanlı. Dergide devamlı bunun gibi fotoromanlar yayımlarsanız çok sevinirim.
— Sertaç Gümüş (Kıbrıs)

● "Bodrum Takımı" fotoromanını beğendim. Biz de bir takım kurduk... Acaba bizim serüvenlerimizi de bir fotoroman yapar mısınız?
—Pir Mehmet (Isparta)

● Bu kadar ünlü oyuncuyu bir araya getirmenize hâlâ inanamıyoruz. Binlerce teşekkürler...
—Ayşe Korkuter (Ankara)

● Küçük oyuncular rollerini ne kadar güzel canlandırıyorlar... Sanırız, hepsi ileride ünlü birer artist olacaklar.
— Kemal Coşkun (Adana)

● "Bodrum Takımı"nın posterini istiyoruz...
— Orhan Tuzcu (İstanbul)

bizden size*

Bu haftanın posteri "Bodrum Takımı", sevgili okurlar... Fotoromanımızı öylesine sevdiniz ki, sizlere sevimli kahramanlarımızın posterini sunmayı kararlaştırdık. Onu saklayacağınızı umarız. Bakarsınız, küçük oyunculardan biri ileride sinema ya da tiyatro dünyamızın ünlü bir sanatçısı olur, siz de sakladığınız posteri arkadaşlarınıza gösterip, "Bak işte, bende onun küçüklük fotoğrafı bile var," dersiniz...

● Bir süredir ara verdiğimiz "Çocuk Mizahı" köşemizi yeniden açtık. Değerli güldürü sanatçımız Müjdat Gezen, sizlerle birlikte bir "çocuk mizahı" oluşturacak. Başınızdan geçen gülünç olayları, kendi yazdığınız fıkraları ona gönderebilirsiniz. Gezen, onları sıraya koyup köşesinde yayımlayacak. Bu arada Aptal Hamdi'nin serüvenlerini de sürdürecek tabii...

● Öykümüz Talip Apaydın'dan... Apaydın, 1926'da Polatlı'nin Ömerler köyünde doğdu. 20 yaşındayken Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü'nü bitirdi, köy okullarında öğretmenlik yaptı. İlk yazıları 1945'de yayımlandı. "Bozkırda Günler", "Susuzluk", "Öte Yandaki Cennet", "Sarı Traktör", "Yarbükü", "Ortakçılar", "Tütün Yorgunu" gibi kitaplar yayımladı. 1976 Madaralı Roman Ödülü'nü kazanan Talip Apaydın'ın bir de çocuk romanı var: "Toprağa Basınca"... 8. sayfamızdaki "İki Portakal" öyküsünü severek okuyacağınıza inanıyoruz.

● İki hafta önce yeniden "Boyama Sayfası" yayımlamaya başlamıştık. Bu sayımızdaki "Boyama Sayfası"nın kahramanı Bay Toparlak... "Bay Toparlak kim?" diyeceksiniz... Bu sorunun yanıtını TV sayfamızda veriyoruz...

● Yine TV sayfamızda sizlere Baretta'yı tanıtıyoruz. Öyle sanıyoruz ki, Baretta da, MacMillan ve Columbo gibi pek sevilecek... İleride Robert Blake ile yapılmış röportajları da sunacağız sizlere...

● Haftaya buluşmak üzere, hepinize güzel günler dileriz, sevgili okurlar...

Müjdat Gezen

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 36

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A. Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

4 Eylül 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

"Arabın sözü incir çekirdeğini doldurmaz..." Bu atasözüyle bir romanda karşılaştım... Kullananları da kınadım...

Dünyanın belirli kesimlerinde zenciler horlanıyor, kötüleniyor. Oysa onların da beyazlar gibi, her türlü hakları vardır. Onlar da beyazlarla birlikte yaşayabilir. Herkes gibi, onların da bir takım bilgileri, önerileri vardır. Örneğin bir toplantıda, "zenci, arap" diye bir kişinin sözünü dinlemezsek, onun işe yarayacak, belki de hayati önem taşıyan düşüncelerinden yararlanmamış oluruz.

Çiğdem Toker *(Denizli)*

UZAY ÇOCUKLARI

AĞAÇLARIN ÖCÜ

WIS TK

KARNIMIZ DOYDU... KONUŞABİLİRİZ...

EVET BAŞKAN YİYECEKLERİMİZ AZALDI BİZE SANDAL GEREK..

BUNUN İÇİN DE TAHTA GEREK.. ÖYLEYSE SAVAŞ HAZIRLIKLARI BAŞLASIN...

BALTALARINIZI BİLEYİN DÜŞMANI GÖRDÜĞÜMÜZ YERDE PARÇALAYACAĞIZ.

KİMLER SİZİN DÜŞMANLARINIZ?

34 RÇ 894 34 VE 573

NASIL ANLATSAM. ORTALIKTA GÖRÜNMEZLER HİÇ. ARAYIP BULMAMIZ GEREK. İNLERİNDE BASTIRIRIZ ONLARI...

DEDİKLERİNİZDEN BİR ANLAM ÇIKARAMIYORUM.

SİZ DOSTUMUZSUNUZ.. ALIN BU BALTALARI. YARIN BİZİMLE SAVAŞA GELECEKSİNİZ.. O ZAMAN GÖRÜRSÜNÜZ DÜŞMANLARIMIZI..

ONLARI PARÇALAYIP ÖLÜLERİNDEN KAYIK YAPACAĞIZ...

AMA DÜŞMANIN İKİ CASUSU OLAN BİTENLERİ İZLİYORDU...

DUYDUN MU KOMUTAN? BASKINA HAZIRLANIYORLAR.

HEMEN BİZİMKİLERE BİLDİRELİM...

HAKLISIN, TAM SIRASI. YEL BİZİMKİLERE DOĞRU ESİYOR. EN GÜZEL KOKULARIMIZI YOLLAYARAK HABERLEŞELİM...

ÇİÇEKLERİN YOLLADIĞI KOKULAR UZAKLARA DOĞRU UÇTU...

NE DİYORLAR?

SNIF SNIF.. HEY ÇOCUKLAR ÖNCÜLERİMİZDEN HABER GELDİ...

BU SIRADA KÖYDE...

SNIF SNIF, DÜŞMAN BASKINA HAZIRLANIYOR, SNIF SNIF, ONLARDAN ÖNCE DAVRANMALIYIZ. SNIF SNIF, HEMEN YOLA ÇIKIN VE BURAYA GELİN...

HAYDİ ÇOCUKLAR SAVAŞA GİDİYORUZ. ONLAR BİZE SALDIRMADAN BİZ ONLARI BASTIRACAĞIZ.. BASKIN BASANINDIR.. İLEERİİİ!

İŞTE AY DOĞDU..AY TANRIYA DUA EDİP YATSIN HERKES..

AY TANRI MI? AY GEZEGENİN UYDUSU DEĞİL Mİ ANNE?...

DAHA ÖNCE DE SÖYLEDİĞİM GİBİ, KORKTUKLARI VE AKIL ERDİREMEDİKLERİ ŞEYLERE TANRI DER VE TAPAR BU İLKELLER

BU GECE AY TANRI VE KARDEŞLERİ BİZİ AYDINLATACAK. HEPİMİZİ IŞIKLARIYLA OKŞAYACAK, KORUYACAK... AY TANRIYA GÜVENİN VE UYUYUN...

HAH-HAH! AY TANRI DEDİKLERİ ASIL BİZE YARDIM EDİYOR. KARANLIK OLSA KOLAY AVLAYAMAYIZ ONLARI...

EVET BAŞLARINA GELECEK İŞLERDEN HABERLERİ YOK.. DÜŞMANLARIMIZI ÇOK KOLAY EZECEĞİZ BU KEZ..

HEPSİ UYUDU.. BİR NÖBETÇİ DİKMEYE BİLE GEREK DUYMADILAR...

GERİ ZEKÂLILAR, KENDİLERİNİ TANRIYA EMANET ETTİLER. OYSA AKILLARINI KULLANSALAR, DAHA İYİ OLURDU ONLAR İÇİN...

BİZİMKİLER DE GELDİLER

SALDIRMANIN TAM SIRASIDIR

OYSA KÖYDE UYUMAYANLAR DA VARDI.. BİLDİĞİNİZ GİBİ SEVGİ GEZEGENLİLER UYKUYA HİÇ GEREK DUYMAZLAR...

BİTKİSİZ BİR GEZEGEN DE YAPRAK HIŞIRTISI OLUR MU ?

AMA ANNE BİZ BİTKİ GÖRDÜK BU GEZEGENDE..

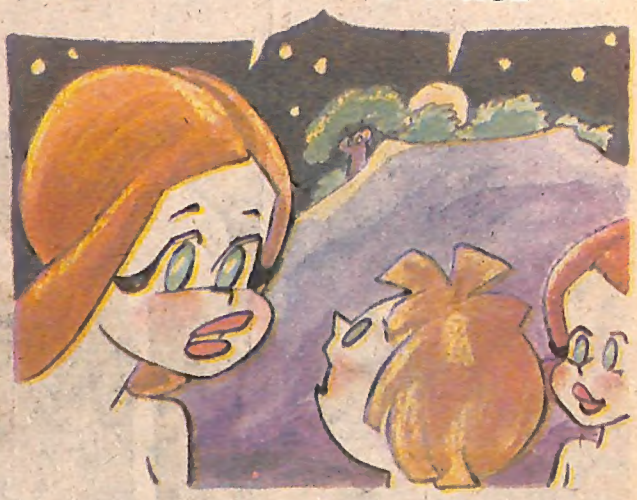

ÇOCUKLAR GARİP SESLER DUYUYORUM..

BİZ DE DUYUYORUZ.. YAPRAK HIŞIRTISINA BENZİYOR...

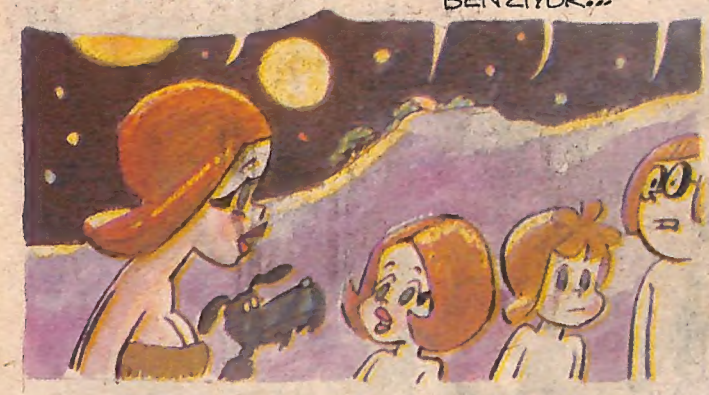

ÇEVREMİZDE HİÇ AĞAÇ YOK

BU KOKU. BU GÜZEL KOKU..

GÖRDÜĞÜM ÇİÇEKLER DE BÖYLE KOKUYORDU

HAV! HAV!! HAV!

AKİ ÇOK SİNİRLİSİN

ŞURAYA BAKIN! AĞAÇLAR! TEPEDE AĞAÇLAR VAR...

OYSA GÜNDÜZ ÇIPLAKTI BU TEPELER ...DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM

HEPİMİZ GÖRÜYORUZ HEPİMİZ BİRDEN DÜŞ GÖREMEYİZ Kİ ...

YÜRÜYORLAR ... YÜRÜYEN AĞAÇLAR ...

ANLADIM, İLKELLERİN DÜŞMAN DEDİKLERİ BUNLAR.. HERKESİ UYANDIRALIM...

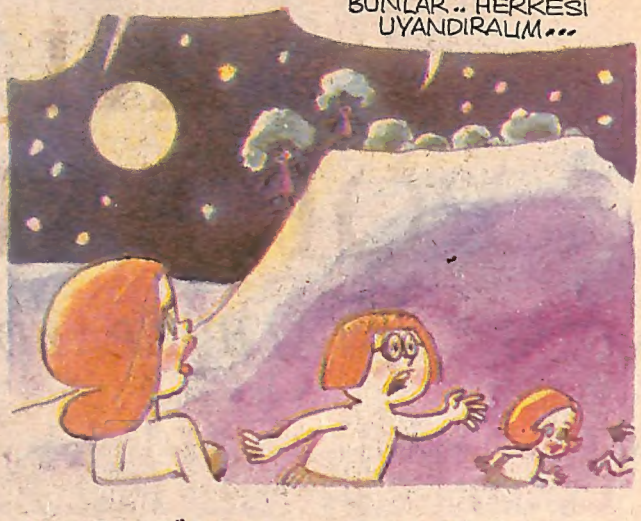

KALKIN ÇABUK KALKIN ...

UYANIN APTALLAR ...

NE GARİP BİR DÜŞ ... KONUŞAN BİR KÖPEK. DÜNYADA OLAMAZ...

KOMUTAN DÜŞMANLARIMIZ UYANDILAR..

ONLAR TOPARLANMADAN SALDIRALIM.. İLERİİİ ...

KAÇIN HEPİMİZİ YOK EDECEKLER KAÇIN ...

SALDIRIN BİR TEKİNİ BİLE SAĞLAM BIRAKMAYIN ...

BALTAM. BALTAM NEREDE ?

SİZE BİR GÜZEL ODUN ATALIM DA BİZİ KEŞMEK NASIL OLUR ANLAYIN...

DEVAM EDECEK

● BİR ÖYKÜ

İKİ PORTAKAL

TALİP APAYDIN

Güneyde bir ağacın dalında iki kardeş portakaldılar. Aynı rüzgârla sallandılar, aynı yağmurla ıslandılar, aynı güneşle ısındılar. Aynı topraktan beslenip büyüdüler. Tomurcukken çiçek oldular, güzel güzel koktular. Çiçekken çağla oldular, yeşil yeşil güldüler. Akdeniz güneşi ile kızarıp olgunlaştılar, gittikçe portakal rengine dönüştüler.

Ama biri öbüründen biraz küçük kaldı. Çağla iken pek farklı değildiler. Birbirlerini severlerdi. Birbirlerine dokunup "elim sende" oynarlardı. Aynı sesle gülüşür, neşelenirlerdi.

Günün birinde adını bilmedikleri bir böcek geldi, sol yandaki portakal çağlasının üstüne kondu. Hortumunu salayıp biraz su emdi. Çağla portakalın çok canı yandı. Kendi sesiyle bağırıp çağırdı. Kimse yardımına gelemedi. Ağaçların yaşamında bu olanak yok. İyi ki böcek emdiği suyu beğenmedi. Çok ekşi buldu. "Daha olmamış," deyip uçup gitti.

Sol yandaki portakal çağlası o günden sonra hastalandı. Neşesi kaçtı. Kardeşi gibi gülüp oynayamaz oldu. Büyümesi durdu. İçinde gizli bir sancı vardı. Daha çok düşünüyordu. Çevresini gözlüyor, olup bitenleri anlamaya çalışıyordu. Bahçeyi sulayan, toprağı belleyen işçilere bakıyor, onlarla oyalanıyordu. Meyveler daha çok büyüsün diye adamlar durmadan hizmet ediyorlardı. Sırtlarında kocaman küfelerle gübre taşıyorlardı. Bahçenin sahibi kırmızı yüzlü, şişman bir adamdı. Eli arkasında dolaşır, bazan işçilere bağırıp çağırırdı. Küçük portakal bunları izliyor, olup bitenlere üzülüyordu. Ama kardeşi hiç oralı değildi. O, günden güne serpilip büyüyordu. Daha çok süslenmeye, güzel görünmeye çalışıyordu. Aynı dalda iki kardeş portakaldılar ama araları gittikçe açılıyordu. Zaman zaman tartışıyorlardı. Küçük portakal, kardeşinin kendini beğenmişliğine içerliyordu. O da öbürünü küçümsüyor, "Senden rahatsız oluyorum, ne bu halin?" diye çıkışıyordu. Bazan birbirlerine küsüyor, günlerce konuşmuyorlardı.

İkisi de kendi içlerine kapanıp düş kuruyorlardı. İri portakal çiçeklerle donatılmış beyaz örtülü zengin bir sofraya kurulup oturmayı özlüyordu. Sofrada türlü yiyecekler olmalıydı. Gümüş tabaklara konmalıydı. Kendisi ancak böyle bir sofraya lâyıktı. Evin hanımı ya da genç kızı, pamuk gibi yumuşak elleriyle soymalıydılar onu. Konuklarına övünerek sunmalıydılar. Güzel içkilerle birlikte dilim dilim yemeliydiler. Ne güzel portakalmış deyip çekirdeklerini saklamalıydılar. Gelecek mutlu sofralara yeni portakallar yetiştirmek için toprağa gömmeliydiler. Nesli hiç tükenmemeli, dünya durdukça devam etmeliydi.

Hastalandığı için yeterince büyüyemeyen küçük portakalın düşleri ise daha başkaydı. Onu çalışan insanlar, yoksul insanlar yemeliydi. Hele bir küçük çocuk ateşli bir hasta yese ne güzel olurdu? Onlara kimbilir ne kadar güzel gelirdi, hız verirdi? Güçlerine güç katardı.

Güz ayları böyle geçti. Her gün biraz daha sararıp kızardılar. Olgunlaştılar.

Derken günün birinde adamlar bahçeye sandıklar getirdiler. Ağaçlara merdiven dayadılar. Toplayacaklardı demek. Artık ayrılacaklardı. Kimbilir ne tarafa, hangi kente gideceklerdi? Kimin sofrasında yer alacaklardı. Merak ve heyecan içindeydiler.

İşçi merdiveni dayayıp ağaca çıkarken titrediler. Birbirlerine son olarak dokundular.

– Hadi kardeş, bol şanslar. Artık ayrılıyoruz. Bundan sonra kendi yolumuzda gideceğiz. İyi kötü günlerimiz geçti. Birbirimizi unutmayalım.

– Unutmayalım, dedi öbürü. Kardeşiz biz...

O sırada işçinin eli dokundu, önce küçüğü, sonra büyüğü büküp kopardı. Sepetin içine attı. Ayrıldılar. İçlerinde derin bir acı duydular. Sepet sandığa boşaltılırken bir aralık gene yanyana geldiler ama kendilerine benzeyen bir sürü portakal arasında birbirlerini kaybettiler. Bir daha da görüşemediler.

Ağacın gölgesinde bir kadın kadın işçi portakalları sandıklara yerleştiriyordu. Büyük ve gösterişli olanları ince kâğıtlara sarıp güzelce sandığa diziyorlardı. Onların rahatı iyiydi. Ama küçükleri pat diye yığının üstüne atıyorlardı.

Bizim küçük portakalı da öyle attılar. Yuvarlandı gitti bir kıyıya. Böğrü zedelendi, canı yandı.

Ama öbürünü özenle kâğıda sarıp sandığa yerleştirdiler. Üstünü sıkıca kapattılar. Ertesi gün arabaya yüklediler. Kamyon İstanbul'a doğru yola çıktı. Asfalt yolun üstünde rahat bir yolculuk yaptılar.

Küçük portakalı ise öbür kendine benzeyenlerle birlikte açık bir kamyona harmanlama yığdılar. İki gün bir gece durmadan yol aldılar. Çok kötü yollardan geçtiler. Yüksek dağları aştılar. İçleri dışlarına çıktı. Ağrımadık yerleri kalmadı. Sonunda bir kasaba pazarına vardılar. İki adam tepelerine çıkıp bağırmaya başladı.

– Portakala gelin portakalaa! Vitamin dolu portakalaa...

Köylüler kasabalılar işçiler, ellerinde fileleri sepetleri, birer kilo ikişer kilo almaya başladılar. Bizim küçük portakal heyecan içinde sırasını bekliyordu. Bakalım kime düşecekti?

İstanbul'da Beyoğlu'nda "Bolluk Pazarı"nın telefonu çaldı. Bir bayan sipariş listesini yazdırdı.

— İyisinden üç kilo portakal, üç kilo domates, bir kilo uzun biber, üç kilo elma... Hemen gönderin. Muz var mı, iki kilo da muz gönderin!

— Başüstüne bayan.

Bizim büyük portakal özlediği gibi bir zengin evine gitti. Geniş salonun ortasına kurulmuş sofrada yerini aldı. Türlü yiyeceklerin yanında kırmızı kırmızı güldü. Fakat o gün, ertesi gün kimse soyup yemedi. Kendisine sıra gelmedi. Hafifçe buruştu, suyu çekildi. Salon sıcak oluyordu. Güzelim portakal gittikçe tazeliğini yitirdi. Gösterişi bozuldu. Evin genç kızı bıçağı alıp soymak istedi,

— Uu... diye bir ses çıkardı. Suyu kaçmış bunun.

İlk dilimi yerken yüzünü buruşturdu. Onu bırakıp muz soymaya başladı. Sonra götürüp hepsini çöp kutusuna attı.

Böyle bitti onun yaşamı. Kimseye bir yararı olmadı.

Ama küçük portakal bir köylünün heybesinden çıkarken evin çocukları sevinçle zıpladılar:

— Portakal ver ana, portakal!...

— Ben de isterim ana, ben de isterim!..

Dört yaşındaki Ahmet'e düştü bizim küçük portakal. Anası soyuverdi, Ahmet yedi. Hiçbir çocuk portakalı bu kadar çok özlememişti. Bir damla suyu bile boşa gitmedi. Ahmet yiyip yuttu hepsini. Sonra da yarım yarım söylendi:

— Çok güzey poytakayımış...

MÜJDAT GEZEN

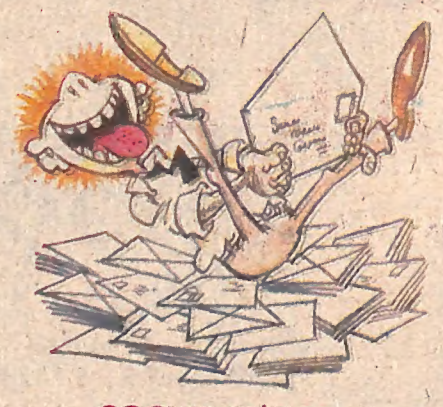

ÇOCUK MİZAHI

Bir süre ayrılıktan sonra bu hafta yine sizlerle birlikteyiz. "Çocuk Mizahı"nı sürdürüyoruz. Bu haftaya benden bir fıkra ile başlayalım...

BİSİKLET

Arkadaşım Fethi oğluna bağırıyordu:

— Karneni zayıfsız getirirsen sana bir bisiklet alacağım demiştim. Bu karnenin hali ne böyle? Bir yıl boyunca ne öğrendin bakalım?

Oğlan gayet pişkin yanıt verdi:

— Alacağın bisiklete binmeyi öğrendim baba...

Ankara'dan Fikri Karaesmen adlı kardeşimizin fıkrası da şöyle:

MELEK

Resim dersinde öğretmen öğrencilerine "Melek" resmi yapmalarını söylemiş. Sınıfta dolaşırken gözü Ahmet'in resmine takılmış ve sormuş:

— Bu ne Ahmet? Sen hiç üç kanatlı melek gördün mü?

Ahmet hemen yanıt vermiş:

— Siz iki kanatlısını gördünüz mü öğretmenim?

Ankara'dan Hilal Tüzüner adlı arkadaşımızın fıkralarından biri şu:

OKUL KAÇAĞI

Gülnur bir gün okula gitmez. Telefonu açarak öğretmenine:

— Bayan, Gülnur bugün okula gelemiyecek, çünkü çok hasta.

Öğretmen işi anlar:

— Yaa vah vah çok üzüldüm. Telefon edenin kim olduğunu öğrenebilir miyim?

Gülnur heyecanla cevap verir:

— Babam efendim.

İstanbul'dan Vanop Markopulos adlı kardeşimizin fıkraları o denli çok ki içlerinden birini buraya aktarıyorum:

ÇETİN

Öğretmen Çetin'e sormuş:

— Çetin, yün nereden çıkar?

— Koyundan çıkar.

— Peki bu pantalon neden yapıldı?

— Babamın eski pantolonundan...

Yavuz Kıvrak adlı arkadaşımız da İstanbul Şirinevler'den yazmış:

SAĞIR ADAM VE HASTA

Adamın bir iyice sağırmış. Birgün komşusu hastalanmış ve onu ziyarete gitmiş.

— Nasılsın komşum? demiş?

Hasta:

— Çok fenayım, ölüyorum

— Oh çok iyi çok iyi... Ne yemekler yiyorsun bakalım?

— Zehir zıkkım,

— Çok iyi çok iyi çok şifalıdır... Doktorun adı ne senin?

— Azrail be adam azrail, deyince sağır adam:

— Oh, ne kadar iyi bir doktordur. Ayağı da pek uğurludur. İnşallah çarene bakar... diyince hasta çileden çıkarak adamı:

— Defoooool, diye kovmuş...

Sevgili arkadaşlarım,

Çok haklısınız, elimde biriken mektuplarınızın sayısı o denli kabarık ki, sizin aylarca önce gönderdiğiniz mektuplara daha yeni yeni sıra geliyor. Suçu Aptal Hamdi'nin üzerine atacak değilim ama, o yeniden aramıza dönünce benim yüküm de iki katı arttı. Bu yüzden sizin sayfanız arada bir gecikmeye uğruyor. Umuyorum bundan sonra her hafta yeniden sizlerle bu "Sizin Sayfanız"da birlikte olacağız. Mektuplarınızın yayınlanması gecikebilir, üzülmeyin.

Hepinize içten sevgiler...

BODRUM TAKIMI

ÖZET: Bodrum'da kendilerine "Bodrum Takımı" adını veren 12 küçük arkadaş vardır. Bir gün, oyuncak arabalarına bir mücevher hırsızı bir kâğıt atar. Öteki soyguncular, arabayı ele geçirmeye çalışırlar. Haremten'de arabayı çocuklardan alırlar. Ama daha önce, Erdener arabanın içini boşaltmıştır. Bunun üzerine, soyguncudardan Dursun, arabadan çıkan kâğıdı almak için Erdener'in evine gelir. Polis Engin'i görünce kaçar.

Yönetmen:
ÜLKÜ TAMER

Yönetmen Yardımcıları:
ALİ ARMAN
SEMİH EROĞLU

BODRUM TAKIMI

OYNAYANLAR

ALİ ARMAN

ZEYNEP CASALİNİ

ALP ENGİN

MELİH EROĞLU

MEHMET DENİZ NALBANTOĞLU

İstanbul'da Kocamustafapaşa'da beni tanımayan yoktur...

Sen de tanıdın işte... Haydi bakalım, yayları!..

Bir daha seni buralarda görmeyeyim!...

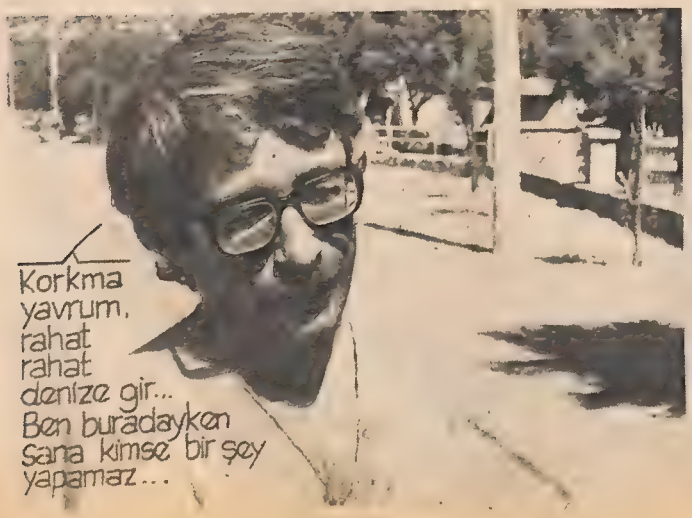

Korkma yavrum, rahat rahat denize gir... Ben buradayken sana kimse bir şey yapamaz...

HOROZ ALTAN, EMİNE'Yİ YANAKLARINDAN ÖPTÜ...

YUNUS İLKORUR

EMİNE İLKORUR

EMİNE İNKAYA

ERDENER PAMİL

VURGUN PAMİL

NALAN TUNÇ

AYŞE ÜLKEN

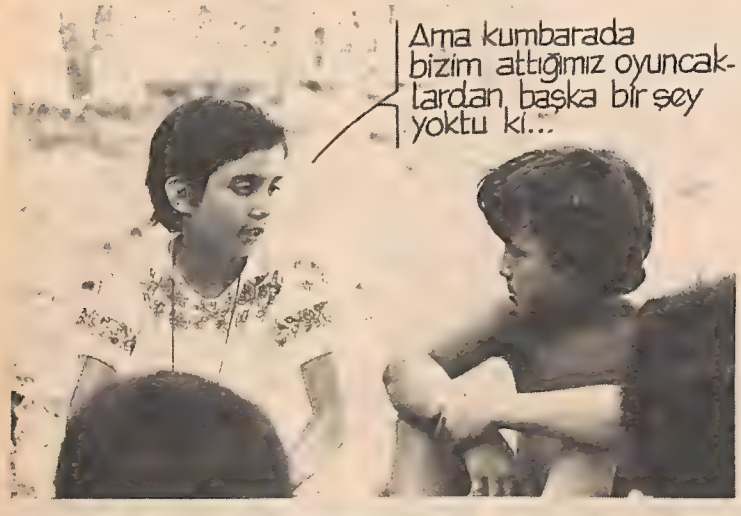

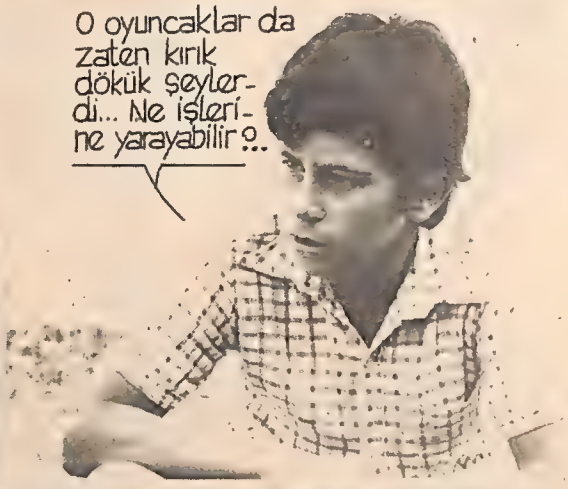

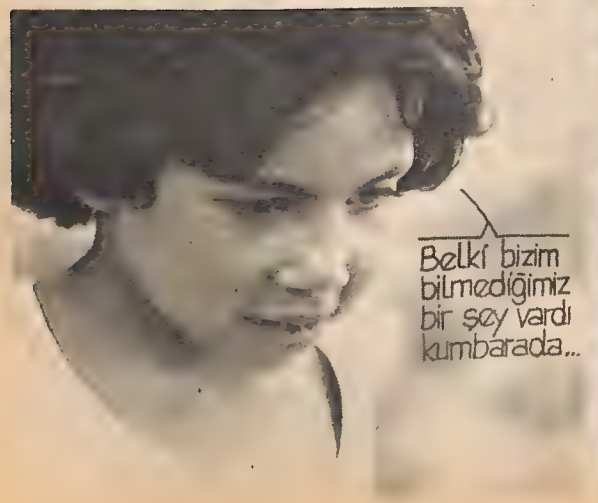

28

KONUK SANATÇILAR

ENGİN CEZZAR

ALTAN ERBULAK

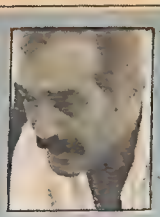
FİKRET HAKAN

MUSTAFA HİMMETOĞLU

GÜNDEM İLKORUR

SUDI İLKORUR

DURSUN MUTLU

KIRAL NALBANTOĞLU

MÜCAP OFLUOĞLU

MÜNTEKİM ÖKMEN

ALİ POYRAZOĞLU

ALİ SURURİ

GÜLRİZ SURURİ

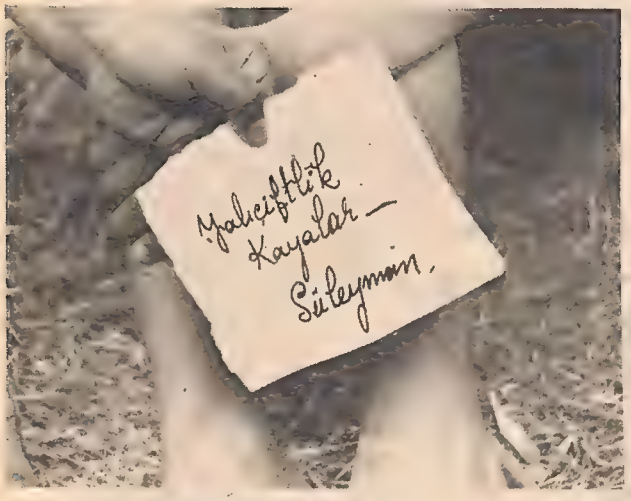

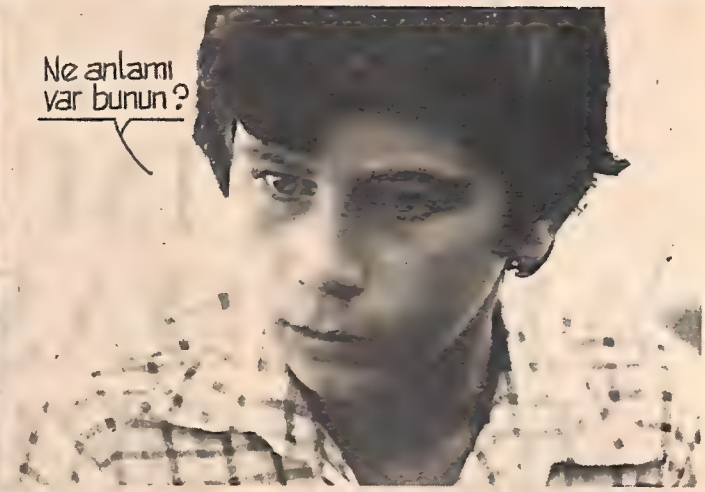

30

Devam edecek

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

ÇARPIM'LA ARKADAŞLIK EDİYORUM

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Çıkıp arkadaşlarla oynamak istiyordum ama annem bunu aklımdan çıkarmamı, arkadaşlık ettiğim çocukları çok beğenmediğini, onlarla birlikteyken sürekli yaramazlık ettiğimizi, Çarpım'ınsa çok iyi, çok terbiyeli bir çocuk olduğunu, onu kendime örnek edinmem gerektiğini ve bugün evine kahvaltıya çağrıldığımı söyledi.

Ben ne Çarpım'ı kendime örnek edinmek, ne de evine kahvaltıya gitmek istiyordum. Çarpım, sınıfın birincisi, hem de öğretmenin kuzusudur, iyi bir arkadaş da sayılmaz, ama gözlükleri olduğundan onunla pek dövüşemeyiz. Ben havuza gitmek istiyordum, Lüplüp, Gümüş, Toraman ve ötekilerle birlikte, ama anneme dert anlatmaya olanak yoktu, hiç şakaya gelmediği zamanki suratını takınmıştı. Hem ben her zaman annemin sözünü dinlerim, hele şakaya gelmediği zamanlar.

Annemin zoruyla, yıkandım, tarandım, beyaz ipekli gömleğimi, benekli kravatımı ve pantalonunda pileler olan lacivert takımı geçirdim üstümde. Tıpkı yeğenim Sümbül'ün, hani yemekten sonra hasta olmuş olduğum düğünündeki gibi giyinmiştim.

"Surat asma. Çarpım'la çok eğleneceksin" dedi annem, sokağa çıktık. Aslında en çok arkadaşlara rastlayacağım diye korkuyordum. Beni böyle bir kılıkta görseler nasıl alaya alırlardı kimbilir.

Kapıyı Çarpım'ın annesi açtı, "Ne tatlı şeymiş bu!" dedi, beni yanaklarımdan öptü, sonra Çarpım'ı çağırdı, Çarpım! Çabuk gel! Arkadaşın Pıtırcık geldi. Çarpım geldi. O da bir garip kılıktaydı. Üstünde kadife bir pantalon, ayağında beyaz çoraplar, pırıl pırıl parlayan garip siyah sandallar vardı. İki soytarıya benziyorduk.

Çarpım, geldiğime pek sevinmiş görünmüyordu, elini uzattı; yumuşacıktı. "Onu size emanet ediyorum," dedi annem, "Umarım çok yaramazlık etmez. Saat altıda gelir alırım onu." Çarpım'ın annesi, çok iyi eğleneceğimizden, benim de çok uslu duracağımdan emin olduğunu söyledi. Annem de pek emin değilmiş gibi baktı ve gitti.

Önce kahvaltı ettik. Çok esaslıydı. Çukulata vardı, reçel vardı, pasta, boğaça.. Dirseklerimizi masaya koymadan yedik. Sonra Çarpım'ın annesi, Çarpım'ın odasına çıkıp güzel güzel oynamamızı söyledi.

Odaya henüz çıkmıştık, Çarpım hemen, kendisine vurmamamı, gözlükleri olduğunu, yoksa bağıracağını, annesinin de beni kodese attıracağını söyledi. Ben de kendisine güzel bir dayak çekmek istediğimi, ama sadece anneme uslu duracağıma söz verdiğim için bunu yapmayacağımı söyledim. Bu söz Çarpım'ın çok hoşuna gitti, oyun oynayacağımızı söyledi. Bir sürü kitap çıkarmaya koyuldu: coğrafya kitabı, tarih kitabı, aritmetik kitabı... İşlem çözüp kitap okuyarak eğlenmemizi önerdi. Çok hoş işlemler olduğunu söyledi, bir yandan dolarken bir yandan boşalan tıpası çıkmış banyolar, bu banyolara akan musluklarla filan.

Bu fena fikir değildi. Çarpım'a banyoyu görebilir miyim diye sordum. Aslında çok güzel eğlenebilirdik. Çarpım şöyle bir yüzüme baktı, gözlüklerini çıkardı, sonra gözlüklerini sildi, birazcık düşündü ve peşine takılmamı söyledi.

Banyo küveti genişçe bir şeydi. Çarpım'a onu doldurup, üstünde ufak gemiler yüzdürebileceğimizi söyledim. Çarpım, bugüne dek bunu hiç düşünmediğini, ama hiç fena bir fikir olmadığını söyledi. Banyo çok kısa zamanda ağzına kadar doldu, çünkü biz tıpayı koymuştuk. Ama Çarpım'ın birden canı çok sıkıldı, ufak gemileri yoktu çünkü. Çok az oyuncağı olduğunu, onda daha çok kitap bulunduğunu anlattı. Neyse ki ben kağıtlarla gemi yapmasını bilirim. Aritmetik kitabından birkaç sayfa kopardık. Tabii, Çarpım'ın sonradan sayfaları yerlerine yapıştırabilmesi için çok dikkat ettik, çünkü kitaplara, ağaçlara ve hayvanlara zarar vermek çok kötü bir şeydir.

Ne güzel eğlendik. Çarpım kolunu suya sokuyor, denizde dalgalar yapıyordu. Ama yazık ki gömleğini katlayıp, son tarih sınavında birinci olduğu için kendisine armağan ettikleri saati çı-

karmadı. Şimdi saat, dördü yirmi geçede duruyor, oradan da kımıldamıyor. Bir süre sonra, artık ne kadar zaman sonra onu bilemem, saat durmuştu çünkü, biz bu oyundan bıktık. Sular her tarafa akmıştı, fazla zarar da vermek istemiyorduk, zaten yer çamurlanmıştı, Çarpım'ın ayakkabıları da artık eskisi kadar parlamıyordu.

Çarpım'ın odasına döndük. Çarpım bana bir küre gösterdi; madeni bir top, üstüne de denizler, karalar çizmişler. Çarpım bunun, coğrafyayı, ve ülkelerin yerlerini öğrenmeye yaradığını söyledi. Bunu ben de biliyorum, okulda da böyle bir küre var, öğretmen bize onun hakkında herşeyi anlattı. Çarpım, kürenin sökülebileceğini, o zaman koca bir topa benzediğini söyledi. Ama onunla oynamak fikri, sanıyorum benden çıktı, pek de kötü bir fikir değildi aslında. Küreyi birbirimize fırlatıp duruyorduk. Çarpım, kırılmasınlar diye gözlüklerini çıkarmıştı, ama gözlüksüz hiç bir şey göremez, kürenin Avusturalya tarafı gitti aynaya çarptı. Çarpım, neler olduğunu görmek için gözlüklerini takınca canı iyice sıkıldı. Küreyi yerine koydu ve dikkat etmeye karar verdik, annelerimiz bize kızabilirdi.

Yapacak başka bir şey aradık. Çarpım, babasının ona bir kimya oyunu armağan ettiğini söyledi. Oyunu gösterdi, harika bir şey. İçlerinde renkli renkli sular olan tübler, garip yuvarlak şişelerle dolu bir kutuydu, kocaman. Bir de alkolle çalışan ufak ocağı vardı. Çarpım, bütün bunlarla çok öğretici deneyler yapılabileceğini söyledi.

Çarpım tüblere ufak tozlar, sıvılar dökmeye koyuldu. Renkleri durmadan değişiyor, kırmızı, mavi oluveriyorlardı. Ara sıra da beyaz beyaz dumanlar çıkıyordu. Müthiş öğreticiydi gerçekten! Çarpım'a daha da öğretici başka deneylere girişmemiz gerektiğini söyledim, o da benimle aynı düşüncedeydi. En büyük şişeyi aldık, içine bütün tozları, sıvıları döktük, ocağın üstüne koyduk, şişe ısındı. Başta hiç fena gitmiyordu. Şişedeki sıvılar, tozlar kaynamaya, köpürmeye başladı, sonra kapkara bir duman yayıldı. Aksi gibi duman kötü kokuyor, her yeri de batırıyordu. Şişe patlayınca deneyi durdurmak zorunda kaldık.

Çarpım artık hiç bir şey görmediğini söyledi, neyse ki sadece, gözlüklerinin camları kapkara olmuştu. Çarpım gözlüklerini silerken ben pencereyi açtım, dumandan ötürü öksürüyorduk çünkü. Köpükler, halının üstünde garip garip sesler çıkarıyordu, kaynayan su gibi örneğin. Duvarlar kapkara olmuştu, biz de pek temiz sayılmazdık.

Sonra Çarpım'ın annesi girdi odaya. Kısa bir süre hiç bir şey demedi gözleriyle ağzını açtı, sonra bağırmaya koyuldu, Çarpım'ın gözlüklerini çıkardı ve suratına bir tokat indirdi. Sonra temizlenmemiz için bizi elimizden tutup banyoya götürdü. Banyoyu görünce keyfi yine kaçtı.

Çarpım, gözlüklerine yapışmış, onları gözünden ayırmamaya bakıyordu, yeni bir tokat yemeye meraklı değildi besbelli. Çarpım'ın annesi, anneme, hemen beni almaya gelmesi için telefon edeceğini, yaşamı boyunca hiç böyle bir şey görmediğini, neye uğradığını şaşırdığını söyledi ve koşarak dışarı çıktı.

Annem hemen geldi beni almaya, onu görünce çok sevindim, çünkü artık keyfim kaçmaya başlamıştı Çarpım'ın evinde, ne sinirli kadınmış şu Çarpım'ın annesi. Annem, beni eve götürürken yol boyu durmadan, kendi kendimden mennun olup olmadığımı sordu, akşamki tatlının da yattığını söyledi. Aslında haksız değildi, epey azmıştık Çarpım'la. Kısaca her zamanki gibi annem haklı çıkmıştı: Çok eğlenmiştim Çarpım'la. Ben yine giderdim onu görmeye, ama şimdi de onun annesi benimle arkadaşlık etmesini istemiyormuş.

Şu analar ne istediklerine bir karar verseler fena olmayacak, kiminle arkadaşlık edeceğimizi şaşırıyoruz!

MÜJDAT GEZEN

Burnunla oynama, burnunla oynama Hamdi, dedim.

— Oynamıyorum...

— O zaman ne diye elini ikide bir burnuna götürüp duruyorsun?

— Deniz çok fena kokuyor, diye yanıtladı.

O gün özlemini çektiği İstanbul'un kıyılarında dolaşmak istemişti. Benim de işim yoktu, çıktık beraberce. Hemen tüm kentin kıyılarını dolaştık.

— Haklısın, dedim, deniz kıyıları gene kokuyor.

— Neden?

— Kanalizasyon akıyor bu kıyılara.

— Ayrıca çöp de döküyor olmalılar. Çünkü suyun yüzündeki şu şey galiba patlıcan...

— Karpuz kabuğunun yanındaki mi?

— Yok şu salatalığın yanında yüzen...

Az ötede küçük çocuklar denize giriyorlardı.

— Özlemişim buraları, çok özlemişim, denizi koksa da, çöp olsa da özlemişim işte.

Ama çocukların orada denize girmeleri bence sakıncalı, bizim orada...

Sizin orada yoktur tabii böyle şeyler, öyle değil mi?

— Alay etme, dedi, ama gerçekten yok böyle şeyler. Tüm kıyılar tertemiz. Zaten çöp atmanın cezası falan da yok.

— Neden yok? dedim.

— Çünkü kimse çöp atmıyor. Ayrıca kanalizasyon da böyle kıyılara bağlı değil.

— Nereden biliyorsun?

— Babam söyledi. Ona da ustabaşı söylemiş. Babam "Nereden denize girebiliriz?" diye sormuş ustabaşına, o da "nereden isterseniz oradan girebilirsiniz" diye yanıtlamış. Senin anlayacağın bizim orada...

Biraz duraladı, sonra konuşmasını sürdürdü.

— Bizim oralarda diyorum, işte dil alışkanlığı, yani Avusturalya'da böyle şey yok, inan bana, istediğin yerden denize girebilirsin.

— Şimdi burada da halk plajları açıldı Hamdi, dedim, senin bilgin yok bu konuda kıyıları tertemiz, her dileyen az bir ücret ödeyerek oraya girebiliyor.

— Beni oraya götürsene.

— Haftaya gidelim, dedim.

— Haftaya gidelim, ama kesin gidelim.

— Söz, gideceğiz.

Yürüdük...

— Eskiden böyle yürüyüşlerimizde birbirimize fıkralar anlatırdık, dedi.

— E anlat öyleyse ne duruyorsun, dedim.

— Sen anlat.

— Burada bunu tartışacak değiliz sanırım, sen anlat sonra ben de aklıma gelirse anlatırım.

— Pekiyi, dinle öyleyse... Hay allah aklıma da tek fıkra gelmiyor...

— Anlaşıldı anlaşıldı, dedi, önce ben anlatayım. İyi dinle, bu fıkrayı bildiğini hiç sanmıyorum.

— Biliyorumdur ama sen yine de anlat, dedim.

— Bilmediğinden eminim ama sen sonunda "ben zaten biliyordum" diyebilirsin ben gene de anlatıyorum.

— Uzatma da anlat, dedim.

— Dinle :

Biz orada okula yeni başlamıştık. Öğretmenimiz İngilizce fiil çekimlerini öğretiyordu. Bana yıkanmak fiilini çektirmek istedi. Ben bilemedim. Kendisi yaptı:

Yıkanıyoruz, yıkanıyorsunuz, yıkanıyorlar... Şimdi bu fiil hangi zamana aittir Hamdi?, dedi.

Ben de yanıtladım:

— Pazar günlerine aittir öğretmenim, çünkü biz her pazar evcek yıkanırız...

Hector Malot

KİMSESİZ ÇOCUK

BARBARİN ANA ! HEY!
DERS BİTTİ Mİ? SANA SÖYLEYECEK ÖNEMLİ BİR ŞEYİM VAR.
KOCAM JERONİMO, HASTA VE İŞSİZ, PARİS'TEN DÖNÜYOR. SENİ ÖKSÜZLER YURDUNA YOLLAMAMI YAZDI... PARAMIZ YOKMUŞ.
BARBERİN ANA MUTLU GÜNLERİ ANIMSADI... AMA JERONİMO'NUN İŞİ YOKTU...
ONU BİLİRİM. BİZİMLE KALMASINA RAZI OLMAZ...
YANILMIYORDU. İKİ SAAT SONRA...
HEY JEANNE...
JERONİMO...
ÜZGÜNÜM ÇOCUK İÇİN, AMA GERÇEKTEN HİÇ PARAMIZ YOK.
YARIN ÖKSÜZLER YURDUNA GİRMESİ İÇİN GEREKEN İŞLEMLERİ YAPARIM.

BARBERİN ANA, SENDEN BAŞKA KİMSEM YOK.
BİLİYORUM YAVRUM...
JERONİMO'YU KANDIRMAYA ÇALIŞACAĞIM...
O GECE KADIN ÇOK GERİLERE DÖNDÜ... BİR GÜN...
HEY JEANNE, BAK NE GETİRDİM SANA...
NEREDEN BULDUN BUNU? BİR ZENGİN ÇOCUĞU BU...
BAK JEANNE, ÇOK İSTEDİK, ÇOCUĞUMUZ OLMADI. BUNU PARİS'TE, İŞ ÇIKIŞI SOKAĞIN ORTASINDA BULDUM.
REMİ ONDAN SONRA ONLARLA YAŞAMIŞTI HEP. BAY JERONİMO'NUN DÖNÜŞÜNDEN SONRA BİR GARİP ADAM GELDİ KÖYE...
SEVGİLİ SEYİRCİLER, BEN BAY VİTALİS'İM. BUNLAR DA DOSTLARIM.
JERONİMO'NUN AKLINA BİR DÜŞÜNCE GELDİ... BU ADAMLA KONUŞSAM. BELKİ ÇOCUĞU ALIR...
İKİ SAAT SONRA...
OLDU. PİŞMAN OLMAM UMARIM...
REMİ ÇOK İYİ BİR ÇOCUKTUR EFENDİM...
YARIN YOLA KOYULUYORUZ DELİKANLI.

ERTESİ GÜN ÖNEMLİCE BİR KÖYE GELDİLER...
HADİ BU MAĞAZAYA GİRELİM, SANA BİR ŞEYLER ALALIM...
AZ SONRA REMİ BAMBAŞKA BİR ÇOCUK OLMUŞTU...
ŞUİK... ŞUİK...
BAK NE YAKIŞIKLI OLDUN...
BANA KARŞI ÇOK İYİSİNİZ EFENDİM...
ŞİMDİ İŞ BAŞINA. BUGÜN BURADA BİR GÖSTERİ VERECEĞİZ HAYVANLARLA...
UZUN UZUN ÇALIŞTILAR ... SONRA...
NASIL? HAZIR MISINIZ?
EVET EFENDİM..
KÖYE CAMBAZLAR GELMİŞ.GİDİP BAKALIM...
BİRAZ EĞLENİRİZ...
GÖSTERİ BAŞLADI...
SAYIN SEYİRCİLER, SİZE OYUN ARKADAŞLARIMI TANITIYORUM.
İŞTE REMİ VE KAPİ.
AMAN DÜŞMESE...

ÇOK İYİYDİ DELİKANLI. BU ÇOŞKUYU YİTİRME.
BU ARADA BAY VİTALİS REMİ'NİN EĞİTİMİ VE ÖĞRENİMİYLE DE İLGİLENİYORDU...
ÇOK İYİ BİR KİMSE. BİRÇOK ŞEY BİLİYOR. AYLAK BİRİNE BENZEMİYOR HİÇ.
BEN BİR ŞEYLER ALACAĞIM. SEN BURADA KÖPEKLERLE BEKLE...
BİR KAÇ GÜN SONRA BİR TAŞRA KENTİNDE...
EFENDİN NEREDE? KÖPEKLER TASMASIZ DOLAŞAMAZ, BİLMİYOR MUSUN?
BİRAZDAN GELİR.
SÖZÜMÜ DİNLEMEZSENİZ İKİNİZİ DE İÇERİ ATARIM...
PE... Kİ...
BİR SANİYE ÇOCUKLARA BÖYLE Mİ DAVRANILIR?
HI?..
GENİ TERBİYESİZLİK SUÇUYLA İÇERİ ATACAĞIM...

KÖPEKLERİNE DE TASMA TAKMAMIŞSIN. YÜRÜ...
BAY VİTALİS! HAYIR!

ADAM TUTUKLANDI AZ SONRA...
ÜZGÜNÜM AMA, BİR KAÇ GÜN YATACAKSIN...

REMİ, KÖPEKLER VE MAYMUNLA, KALDIKLARI HANA GİTTİ...
EFENDİN İÇERDEYSE BEN SENİ BURADA TUTAMAM. PARAN YOK Kİ..
EVET, YOK...

DUYDUNUZ MU? BAY VİTALİS ÇIKANA KADAR TEK BAŞIMIZA YAŞAYACAĞIZ...
SUİK...

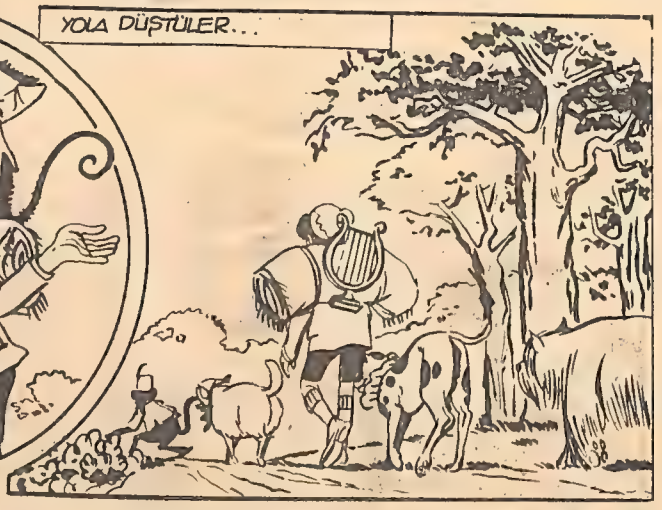
YOLA DÜŞTÜLER...

BİRAZ DİNLENELİM. BAKALIM BU KÖYDE ŞANSIMIZ NASIL GİDECEK..

ŞU GÜNLER ÇABUK GEÇSE...

MÜZİĞİ DUYDUN MU? ŞU ÇOCUK ÇALIYOR ANNE!
YAVRUM, NE GÜZEL ÇALIYORSUN. GEMİMİZE GELSENE!
NE GÜZEL BİR GEMİ BU BÖYLE!
GELİYOR İŞTE!
TATLI BİRİNE BENZİYOR.
ANNEN BABAN YOK MU?
EH ANNEM VAR SAYILIR. BARBARİN ANA.. ANNEM GİBİDİR ASLINDA...
REMİ, EFENDİSİNİN NASIL HAKSIZ YERE TUTUKLANDIĞINI ANLATTI..
İÇERDEN ÇIKANA KADAR BURADA KALMAK İSTERMİSİN? OĞLUM HASTA VE BİR DOSTA GEREKSİNİYOR.
NE KADAR İYİSİNİZ! SAĞOLUN...

REMİ'NİN YÜKÜ OLDUKÇA HAFİFLEMİŞTİ...
OĞLUNUZLA ARKADAŞLIK ETMEYİ ÇOK İSTERİM. ADIM REMİ...
HADİ REMİ SOFRAYA, KÖPEKLERİNLE MAYMUNUNU. DA DOYURMALARINI SÖYLEDİM...
AZ SONRA..
BENİM ADIM MİLLİGAN. BU, OĞLUM ARTURO. OĞLUMUN BAŞINA KORKUNÇ BİR ŞEY GELDİ REMİ...
N'OLDU?..
6 AYLIKTI. JAMES MİLLİGAN ONU KAÇIRDI...
KAÇIRDI MI?
YANİ ABİM, ÇOCUĞU DOĞMADAN ÖLÜRSE, MİRASI BANA KALIYOR.
EVET EFENDİM.
HIM.. ZENGİN OLDUM SAYILIR.
AZ SONRA KOCAM ÖLÜYORDU.. AMA ARTURO'NUN DOĞUMU JAMES'İN PLÂNLARINI ALTÜST ETTİ. NEDEN ANLATIYORUM SANA BUNLARI?

DAHA ÇOCUKSUN. SENİ ÜZDÜĞÜM İÇİN BENİ BAĞIŞLA.

BEN MEMNUN OLDUM ANLATTIĞINIZA...

O GÜNDEN SONRA GEMİDE HER ŞEY DEĞİŞTİ...

HA, HA, HA... ÇOK GÜZEL REMİ...

CISNE

İLK KEZ ARTURO'NUN GÜLDÜĞÜNÜ DUYUYORUM...

AMA ARTIK REMİ'NİN KENTE GİDİP EFENDİSİNİ BULMASI GEREKİYORDU...

HAYIR ANNE, REMİ HEP BİZİMLE KALSIN...

BU BARBERİN ANA GERÇEK ANNESİ Mİ ACABA?

HEY REMİ, BİR DAKİKA.

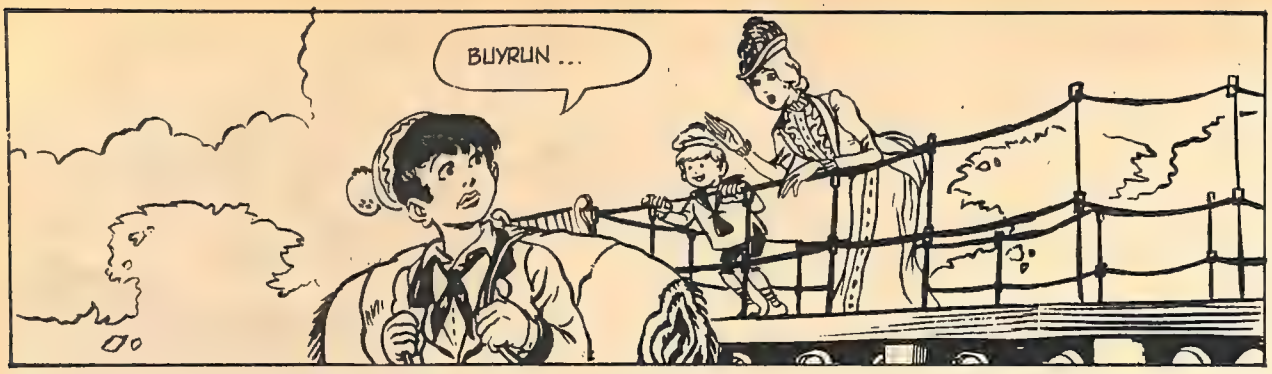
BUYRUN...

DİNLE REMİ...OĞLUM SENİNLE ÇOK MUTLU... İSTER SEN SENİ EVLAT EDİNİRİM...

BAYAN MİLLİGAN, BU ÖNERİNİZ BENİ ÇOK MUTLU ETTİ... BİLİYORSUNUZ, BAY VİTALİS YAKINDA ÇIKACAK HAPİSTEN...

ONA YAZARIM. ÇIKTIĞINDA BİZE UĞRAR. SENİ EVLAT EDİNMEK İSTEDİĞİMİZİ SÖYLERİM.

HEM SONRA ANNEN REMİ...

BAYAN MİLLİGAN SÖYLE DİYECEKTİ... O GERÇEKTEN ANNENSE ZAVALLI KADIN NE KADAR MERAKTA KALMIŞTIR... BİRKAÇ GÜN SONRA...
HEY KAPİ. BAY VİTALİS'İ YENİDEN GÖRECEĞİZ...

O ADAM REMİ'NİN BİZİMLE KALMASINA İZİN VERECEK Mİ DERSİN?
BİLMİYORUM, AMA KONUŞACAĞIM. ŞİMDİ REMİ ONU ALMAYA GİTTİ, TREN İSTASYONUNA

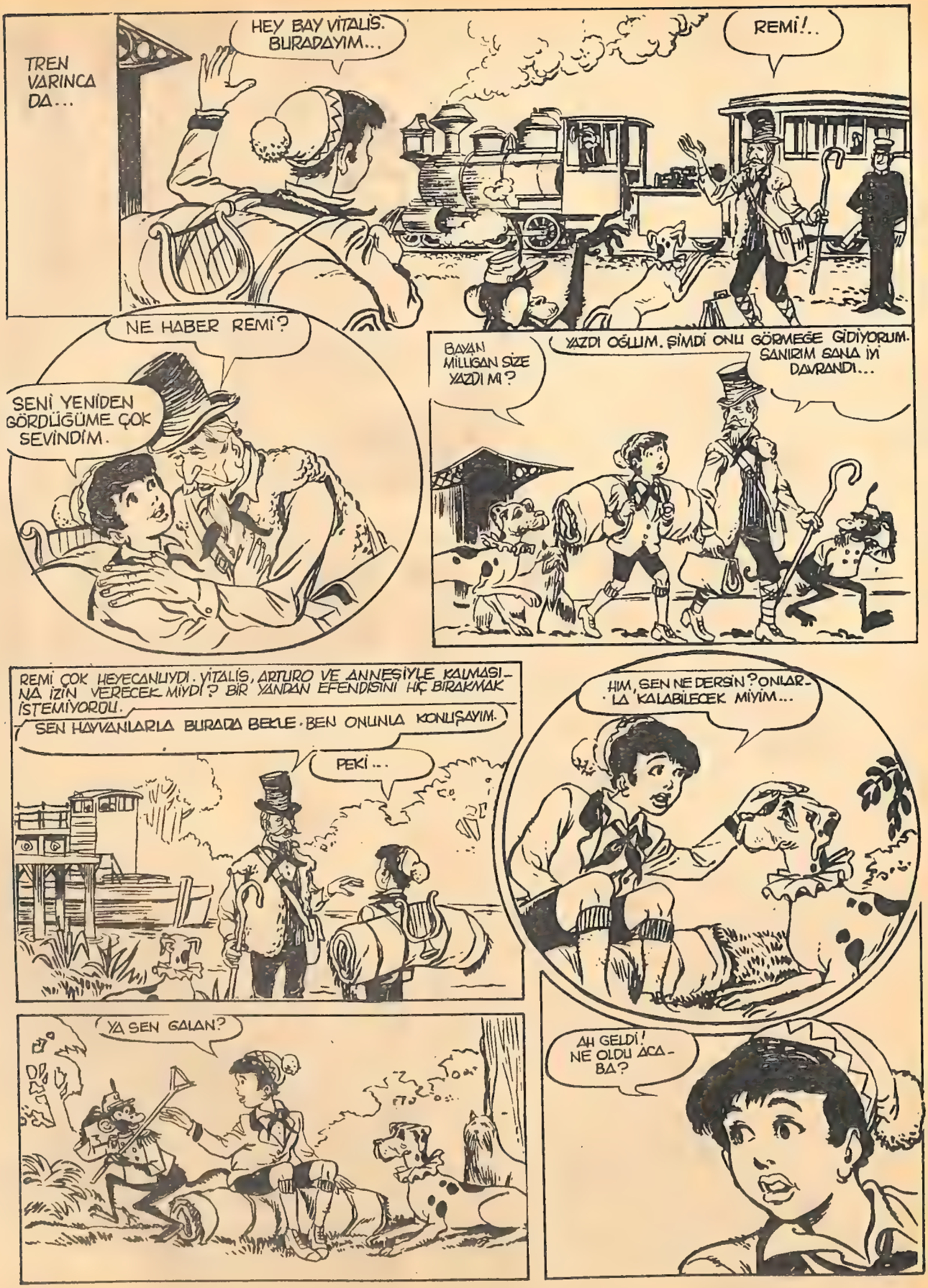
TREN VARINCA DA...
HEY BAY VİTALİS. BURADAYIM...
REMİ!..
NE HABER REMİ?
SENİ YENİDEN GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM.
BAYAN MİLLİGAN SİZE YAZDI MI?
YAZDI OĞLUM. ŞİMDİ ONU GÖRMEĞE GİDİYORUM. SANIRIM SANA İYİ DAVRANDI...
REMİ ÇOK HEYECANLIYDI. VİTALİS, ARTURO VE ANNESİYLE KALMASINA İZİN VERECEK MİYDİ? BİR YANDAN EFENDİSİNİ HİÇ BIRAKMAK İSTEMİYORDU.
SEN HAYVANLARLA BURADA BEKLE. BEN ONUNLA KONUŞAYIM.
PEKİ...
HIM, SEN NE DERSİN? ONLARLA KALABİLECEK MİYİM...
YA SEN GALAN?
AH GELDİ! NE OLDU ACABA?

HAYDİ REMİ, GİT BAYAN MİLLİGAN'A HOŞÇA KALIN DE VE BÜTÜN YAPTIKLARI İÇİN TEŞEKKÜR ET.

KALMAMA İZİN VERMİYOR MUSUNUZ?
HAYIR REMİ. SENİ GEREKSİNDİĞİMİ, SENİN DE BENİ GEREKSİNDİĞİNİ SÖYLEDİM ONA...

AZ SONRA...
ÜZGÜNÜM REMİ.. SENİ GERÇEK BİR ERKEK OLARAK YETİŞTİRMEK İSTİYOR. ASLINDA İYİ BİRİ VE SENİ ÇOK SEVİYOR.

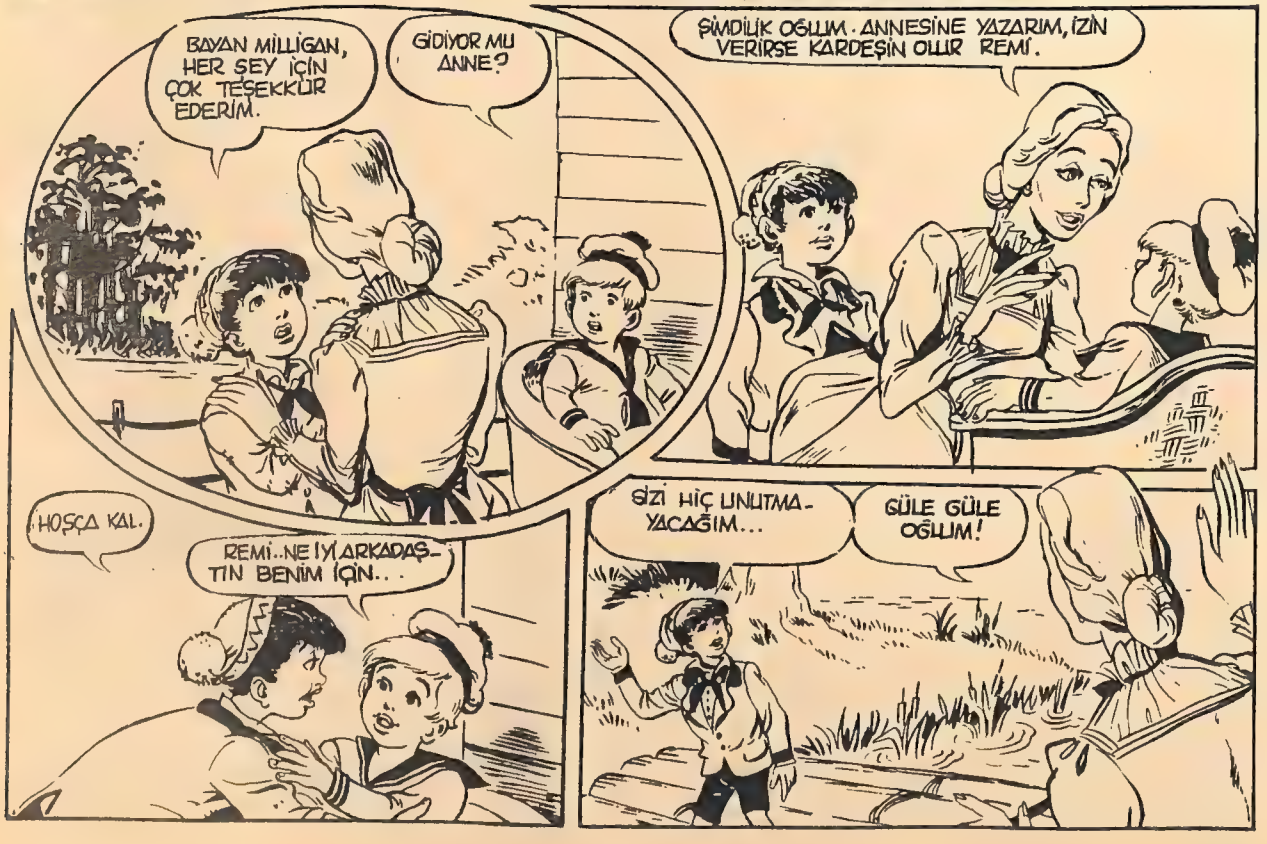
BAYAN MİLLİGAN, HER ŞEY İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.
GİDİYOR MU ANNE?
ŞİMDİLİK OĞLUM. ANNESİNE YAZARIM, İZİN VERİRSE KARDEŞİN OLUR REMİ.
HOŞÇA KAL.
REMİ..NE İYİ ARKADAŞTIN BENİM İÇİN..
SİZİ HİÇ UNUTMAYACAĞIM...
GÜLE GÜLE OĞLUM!

YİNE TOZLU YOLLARA DÜŞTÜLER. BİR KIŞ GÜNÜ, PARİS YOLUNDA...

HAN

BEN SİZİN YERİNİZ, DE OLSAM GİTMEZDİM. KAR YAĞACAK.

YAĞMADAN BİZ VARIRIZ ORAYA...

VİTALİS YANILIYORDU, ÇÜNKÜ YARIM SAAT SONRA...

ÇABUK, ORADA BİR KULÜBE VAR.

İYİ Kİ ODUN BULDUK. BİR ATEŞ YAKARIZ...

GECE OLUNCA...

AURGGG!

KURTLARI DUYUYOR MUSUN?

EYVAH!..

KÖPEKLERLE MAYMUN BİZ UYURKEN GİTMİŞLER.

HADİ, YİTİRECEK ZAMANIMIZ YOK. BİR AN ÖNCE ONLARI BULMALIYIZ. KURTLARA YEM OLMAMIŞLARSA...

ZAVALLILARIM! KURTLAR ONLARI YEDİ REMİ...
NE BÜYÜK FELÂKET...
BOŞUNA ARANDILAR..
MAHVOLDUK REMİ.. ONLAR BİZİM EKMEK PARAMIZDI...
AMA SABAHA KARŞI...
DUYUYOR MUSUNUZ ? KÖPEKLERDEN BİRİ...
GALAN DALA ÇIKMIŞ...
KURTLARIN SESİNDEN KORKUP AĞACA TIRMANMIŞ.
KAPİ! BU KAPİ!
REMİ MAYMUNU İNDİRDİ VE BİRAZ SONRA...
HAVA ÇOK SOĞUK. ZATÜRE OLMASIN..
HEMEN ATEŞİ YAKAYIM...

DONMUŞ. ONU KÖYE GÖTÜRMELİYİZ.
KURTARABİLECEK MİYİZ ACABA?
BİLMİYORUM. BU BİZİM İÇİN BÜYÜK BİR FELÂKET OLDU. NASIL OLSA...
HEMEN BİR HANA GİDİP İYİ BİR DOKTOR ÇAĞIRMALIYIZ.
SICAK BİR ODA İSTİYORUZ HANCI...
BENİMLE GELİN...
ZAVALLI BAY VİTALİS. TOPLULUĞUN YARISI YOK...
SEN GALAN'IN BAŞINDA DUR, BEN DOKTORU GETİREYİM.
¡POM!
¡POPOM!
İŞTE, O OLMALI...

BUYRUN DOKTOR. HASTA BURADA...
HI?..
AMA BU BİR MAYMUN! BENİ BUNUN İÇİN Mİ GETİRTTİNİZ?
DOKTOR, BU KÜÇÜMSEDİĞİNİZ MAYMUN OLMASA, BEN YAŞAYAMAZDIM...
HIM! BAKALIM MAYMUNUNUZUN NESİ VAR. HIM... ZATÜRE OLMUŞ. KÖTÜ.. ÇOK KÖTÜ...
DOKTOR İLAÇ YAZIP GİTTİ...
HANCIYA PARA VERECEĞİZ. İLÂÇLARI DA ALMALIYIZ.
ÇOK HASTA..
ÇOK AZ PARAMIZ KALDI. BİR GÖSTERİ YAPMALIYIZ...
AMA GALANSIZ VE YALNIZ KAPİ'YLE OLANAKSIZ BU.
?
AZ SONRA GÖSTERİLERİ BİTİNCE KAHVEYE GELDİLER...
BAY VİTALİS, BİR BAYAN SİZİ GÖRMEK İSTİYOR ...

BENİ Mİ ?
ÇOK GÜZEL ŞARKI SÖYLÜ - YOR.
ÇOCUK DA ÇOK YETENEKLİ...
SAN ÇALIŞTINIZ DEĞİL Mİ? NE KADAR GÜZEL SESİNİZ VAR ÖYLE!..
GENÇLİĞİMDE SAN ÇALIŞTIM BAYAN...
GÖRDÜNÜZ MÜ, KADIN KAPI'YE BİR ALTIN PARA VERDİ!..
ŞİMDİ TEK DÜŞÜNCEM GALAN... HEMEN HANA KOŞALIM.
ÇABUK, ÇABUK YAVRUCUĞUM..
HAYIR!

ÖLDÜ! ZAVALLI GALAN ÖLDÜ REMİ.
KAPTAN GİYSİSİYLE...
ÖNCE ZERBİNO, SONRA DOLCE, ŞİMDİ DE GALAN. BİZİNE OLACAĞIZ OĞUL?
24 SAAT SONRA YİNE YOLA DÜŞÜYORLARDI...
AYRILMALIYIZ REMİ. SENİ BİR DOSTUMA BIRAKACAĞIM. DAHA ÇOK PARA KAZANDIĞIM-DA ALMAYA GELİRİM...
AMA BEN PARİS'TE TEK BAŞIMA KORKARIM. HEP SİZİNLE KALSAM!
YAPAMAM OĞLUM. HİÇ PARAMIZ YOK. DAHA İYİ GÜNLERİ BEKLEYECEĞİZ...
...GÜVEN BANA...
BİRKAÇ GÜN SONRA PARİS'E VARDI-LAR. DÖKÜNTÜ BİR SOKAKTA DA...
ARKADAŞIMIN EVİ BU İŞTE REMİ.

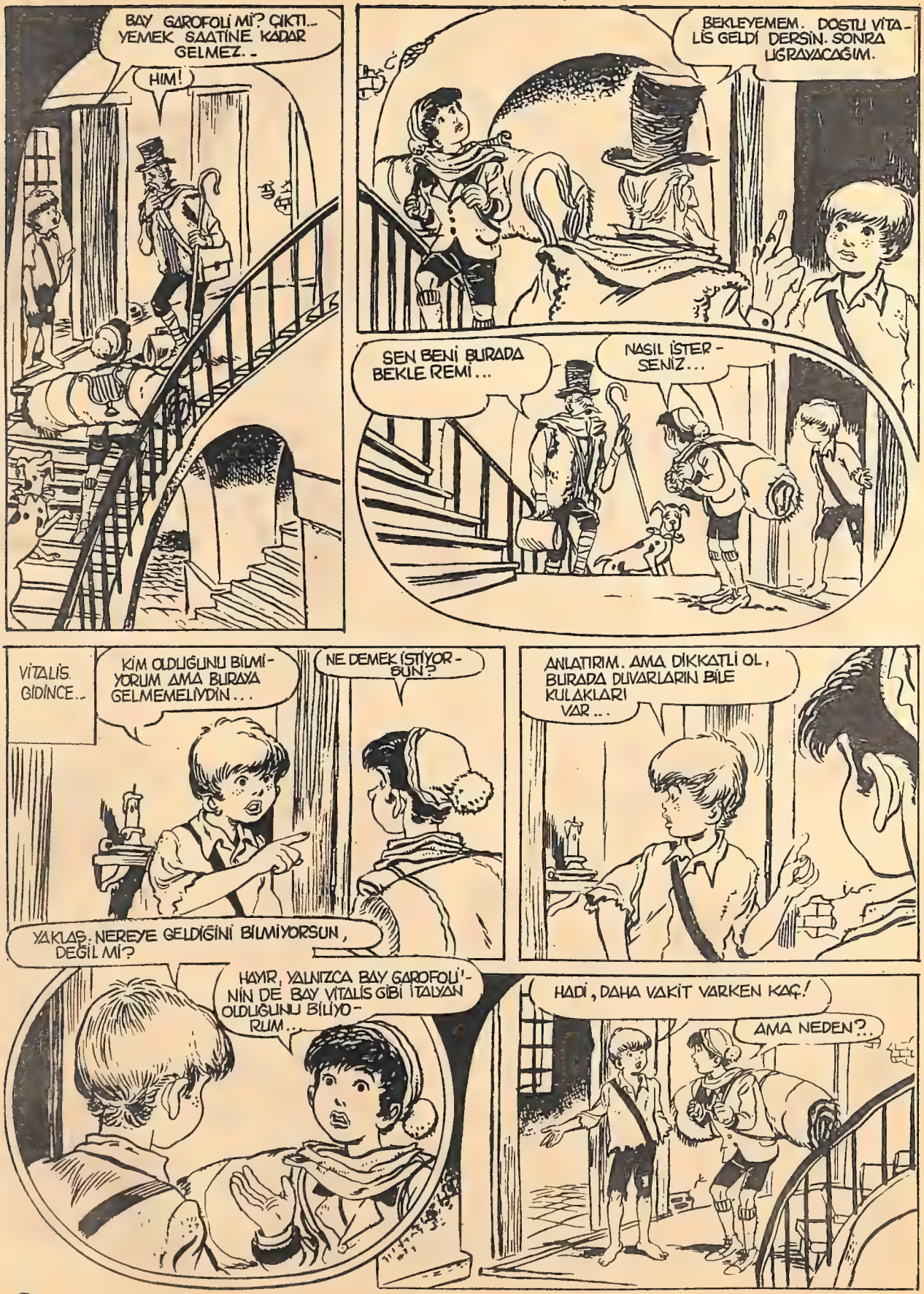
BAY GAROFOLİ Mİ? ÇIKTI.. YEMEK SAATİNE KADAR GELMEZ..
HIM!
BEKLEYEMEM. DOSTU VİTALİS GELDİ DERSİN. SONRA UĞRAYACAĞIM.
SEN BENİ BURADA BEKLEREMİ...
NASIL İSTERSENİZ...
VİTALİS GİDİNCE..
KİM OLDUĞUNU BİLMİYORUM AMA BURAYA GELMEMELİYDİN...
NE DEMEK İSTİYORBUN?
ANLATIRIM. AMA DİKKATLİ OL, BURADA DUVARLARIN BİLE KULAKLARI VAR...
YAKLAŞ. NEREYE GELDİĞİNİ BİLMİYORSUN, DEĞİL Mİ?
HAYIR, YALNIZCA BAY GAROFOLİ'NİN DE BAY VİTALİS GİBİ İTALYAN OLDUĞUNU BİLİYORUM..
HADİ, DAHA VAKİT VARKEN KAÇ!
AMA NEDEN?..

SEN KİMSİN?
ADIM MATİA VE İTALYAN'IM. EFENDİM BAY GAROFOLİ BİR SÜRÜ ÇOCUĞU SOKAKTA DİLENMEK İÇİN KULLANIR.
PARA GETİRMEZLERSE DE ONLARI DÖVER. BEN HASTAYIM, AMA GAROFOLİ HASTANEYE GİTMEMEİZİN VERMİYOR.
O SIRADA BAY GAROFOLİ GELDİ...
KİMSİN? NE İSTİYORSUN?
BAY VİTALİS'İN DOSTU...
VAY! ONUN NE İŞİ VAR BURADA?
YAKINDA DÖNER, SİZE HER ŞEYİ ANLATIR...
VİTALİS NEDEN GELDİ ACABA?
O SIRADA ÇOCUKLAR DÖNDÜ...
HAYDİ, PARALARI VERİN!..
BEN 20 KURUŞ YİTİRDİM...
HIM.. PIKARDO YİRMİ KEZ VURACAKSIN. AMA ÇABUK OL, ÇOK DUYARLIYIMDIR. BU SAHNELERDEN HOŞLANMAM...
AY! HAYIR! YETER!

GAROFOLİ.. PARANI BÖYLE Mİ KAZANIYORSUN.SENİ POLİSE VERECEĞİM..
BAY VİTALİS!..
BÖYLE BİR ŞEY YAPARSAN BEN DE ADINI SÖYLERİM. İŞİNE GELMEZ DEĞİL Mİ?
PİS ADAM!
GEL REMİ, GİDELİM.
GÜNLER GEÇTİ... REMİ, MATİA İLE ÖTEKİ ZAVALLI ÇOCUKLARI UNUTAMIYORDU.
ONLARI KURTARMAYI NE KADAR ÇOK İSTERDİM.
KARANLIK ÇÖKÜNCE...
AH! HASTAYIM REMİ!
ÇOK YORULDUNUZ BAY VİTALİS...
GECEYİ BURADA GEÇİRELİM. YARIN HER ŞEY GEÇER.
İKİ SAAT SONRA...
REMİ, REMİ... ÇOK KÖTÜYÜM...

ÇOK HASTAYIM...
YAPMAYIN BAY VİTALİS. HER ŞEY GEÇECEK.
REMİ BİRDEN LİLİYA KALDI. ALTI SAAT SONRA...
NEREDEYİM?
MERAK ETME. SENİ BEN BULDUM. BABANIN YANINDA SOĞUKTAN DONACAKTIN. AMA BABAN...
O BENİM EFENDİMDİR. NEREDE? NE OLDU ONA?
ÖLDÜ... HİÇ BİR ŞEY YAPAMADIK... KÖPEK ONU ALMAYA GELEN ARABANIN ARDINA TAKILDI.
OLAMAZ!
OLAMAZ!..
REMİ BİRKAÇ GÜN DİNLENDİ. AYAĞA KALKTIĞINDA, EVİN KIZI LİSA, YÜRÜMESİNE YARDIM EDİYORDU...
YAKLAŞ... ADIM ACQUİN. BAŞINDAN GEÇENLERİ ÖĞRENMEK İSTİYORUM...
REMİ ANLATTIKÇA ADAM DUYGULANIYORDU.
BURADA KALIP, BİZİMLE YAŞAYABİLİRSİN REMİ... SANA BİR SÜRPRİZ HAZIRLADIM...
BAK, EFENDİN GÖMÜLDÜKTEN SONRA GERİ DÖNDÜ...
KAPI! KAPI BU!

KAPI, BİR TEK BİZ KALDIK. NE YAPACAĞIZ ?
HER ŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER. BANA ÇOK İYLİK ETTİNİZ!
SANA ÖNEMLİ BİR ŞEY SÖYLEYECEĞİM. EFENDİN, ÜNLÜ İTALYAN ŞARKICISI CARLOS BALZANİ'YMİŞ...
YILLAR ÖNCE SESİNİ YİTİRİNCE YOLLARA DÜŞTÜ. TANINMAKTAN UTANIYORDU...
ŞİMDİ ANLIYORUM. HEP KAÇIYORDU GEÇMİŞİNDEN. İNSANLAR SESİNİ DUYDUKÇA DA ŞAŞIRIYORLARDI...
REMİ BİRKAÇ HAFTA ÇOK MUTLU OLDU... AMA O SIRADA BAY ACQUİN TOPU ATMIŞTI...
ZAVALLI REMİ, NE OLACAK? ONU BESLEYEMEYİZ...
BUNU SÖYLEMELİYİZ..
VE REMİ YİNE TOZLU YOLLARA DÜŞTÜ...
PARİS
HADİ KAPI.. ÇABUK!

BAK KAPİ, MATTİA GAROFOLİ'NİN EVİNDEKİ İTALYAN ÇOCUK.
MATTİA, BEN REMİ'YİM.!
İKİSİ DE ÇOK SEVİNÇLİYDİ...
GAROFOLİ KODESTE. BÜTÜN ÇOCUKLAR ÇALIŞIYOR...
NE OLUR REMİ, BEN DE SENİNLE GELEYİM... KEMAN ÇALARIM, SANA YARDIMCI OLURUM
OLDU, MATTİA...
REMİ'NİN BİRAZ PARASI VARDI... MATTİAYA BİR GİYSİ ALDILAR...
GÖRDÜN MÜ? BİRLİKTE ÇOK PARA KAZANACAĞIZ...
REMİ YANILMIYORDU. BİRKAÇ HAFTA SONRA...
39 FRANK, REMİ.!.
HANCININ PARASINI ÖDERİZ, BARBERİN ANAYA DA BİR İNEK ALIRIZ...
BARBERİN ANA, ANNEM SAYILIR GİDİP ONU GÖRELİM...
NE ŞANSLISIN! BENİM KİMSEM YOK!
BİRKAÇ GÜN SONRA CHAVANON'A VARDILAR...
NE KADAR SEVİNECEK MATTİA.
REMİ, REMİ GELDİ...
BARBERİN ANA!

OĞLUM!..
REMİ, BAŞINDAN GEÇENLERİ ANLATTI...
BU SANA.. ELLERİM BOŞ GELMEK İSTEMEDİM...
BU NE? ZENGİN Mİ OLDUN?
KOCAM PARİS'TE. AİLEN SENİ ARIYOR GALİBA. SENİ İSTEYEREK BIRAKMADIKLARINDAN KUŞKUM YOKTU..
AİLEM Mİ? BENİM Mİ?..
BİR AY ÖNCE BİR BEY GELDİ, SENİ SORDU. KOCAMA SENİ GİDİP PARİS'TE ARAMASI İÇİN PARA VERDİ. AİLENDEN BİRİDİR KUŞKUSUZ..
DUYDUN MU MATTİA? BİR AİLEM VAR!
İKİ GÜN SONRA REMİ PARİS'E GİTMEYE KARAR VERDİ...
GÖRÜŞECEĞİZ BARBERİN ANA...
GÜLE GÜLE OĞLUM.
HOŞÇA KAL!

LİSA! SENİ GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM. PARİS'E GİDİYORUM. AİLEM BENİ ARIYOR. YA BABAN...
ÇOK BORÇLANDI. ŞİMDİ İÇERDE REMİ. ZAVALLI...
ÇOK UZGÜNÜM LİSA...
REMİ VE MATTİA, GÜNLERDEN SONRA. PARİS'E VARDILAR...
PEKİ...
BEN BAY BARBERİN'İN EVİNİ ARAYAYIM. SEN KAPI'YLE BENİ BU BAHÇEDE BEKLE.
BARBERİN ANA REMİ'YE BİR ADRES VERMİŞTİ...
HAH, SEN BIRAKILMIŞ OLAN ZENGİN ÇOCUKSUN. AMA BAY BARBERİN ÖLDÜ...
GEÇEN HAFTA HASTANEDE ÖLDÜ VE AİLEN HAKKINDA BİLDİKLERİ DE, ONUNLA BİRLİKTE GÖMÜLDÜ...
HI?
YOOOK..
BİR SAAT SONRA...
AKLIMA BİR ŞEY GELDİ. GİDİP BAY ACQUİN'İ GÖRELİM...
VARDIKLARINDA...
REMİ, EPEY OLDU, BARBERİN ADLI BİRİ GELDİ BURAYA. GAROFOLİ DENİLEN BİRİ ONA BİR TAKIM BİLGİLER VERMİŞ.

AİLEN, CHAVACON'DA YAŞADIĞINI ÖĞRENMİŞ VE SENİ BULMALARINI SÖYLEMİŞ..

ÇOK SAĞOLUN.....

HANA VARDIĞIN-DA ONU YENİ BİR SÜRPRİZ BEKLİYOR-DU : BİR KART...

Sevgili Remi, Birkaç gün ön-ce kocam Paris'te öldü. Ölmeden önce bana şu kartı yollamıştı...

KARTTA NE YA-ZIYOR?

OKUYACAĞIM..

SEVGİLİ KARICIĞIM, LONDRA'YA ŞU ADRESE YAZ. REMİ'Yİ ARIYORLAR. BAY ACQUİN DİYE BİRİNDEN İZİ BULUNMUŞ...

İNGİLTERE'YE GİTMELİSİN REMİ. SENİN DE İNGİLİZ OLDUĞUN ÇIKIYOR ORTAYA.

HAKLISIN! VAY CANINA!

BU SURAT NE BÖYLE PEKİ?.

YOK BİR ŞEY... YALNIZCA AYRILACAĞIMIZ İÇİN ÜZÜLÜYORUM...

HAYIR MATTİA.. SENDEN HİÇ AYRILMAYACAĞIM...

O GÜN YOLA KOYULDULAR...

BİLET PARALARIMIZI NASIL ÖDEYECEĞİZ REMİ?

HELE BİR BİNELİM GEMİYE. DÜŞÜNÜRÜZ...

İKİ GÜN SONRA...

BENİ BULMAKLA GÖREVLİ AVUKATLARIN BÜROSUNA GİDELİM HEMEN...

İŞTE, BURASI!

GREET VE GALLEY. AVUKATLAR

BEKLEME SALONUNDA...

BU REMİ ADLI ÇOCUK NEREDEDİR BİLMEM...

ŞŞŞT... DİNLE, MATTİA!

ONU ELE GEÇİRMELİYİM. YILLARCA MİLLİGAN'IN SERVETİNE EL KOYMAK İÇİN UĞRAŞTIM...

KORKUNÇ! BAYAN MİLLİGAN'IN ENİŞTESİ.. BENİM BU İŞLE İLGİM NE? PARİS'E DÖNÜP BAYAN MİLLİGAN'I BULMALIYIZ.

HEMEN SOKAĞA ATTILAR KENDİLERİNİ...

PEKİ AMA, ÇOCUK NEREDE?

ÇOK GARİP.. BU ADAM NEDEN SENDEN KURTULMAK İSTİYOR?
FRANSA'YA DÖNEBİLMEK İÇİN SOKAKLARDA ŞARKI SÖYLEMEYE BAŞLADILAR...
BİRKAÇ GÜN SONRA DA...
BAYAN MİLLİGAN'I BİR BULSAK...
EVET MATTİA. O BİZİ AYDINLATABİLİR..
YOKSA HİÇ BU SÖZLERİN ANLAMINI ÖĞRENEMİYECEĞİZ...
NASIL BULACAĞIZ ONU... NEREDE Kİ?
ONLARA RASTLADIĞIM YERE GİDECEĞİZ...
BİR HAFTA SONRA ARADIKLARI YERE VARDILAR...
O GEMİ BURADAYDI, AMA ÇOKTAN DEMİR ALDI?
NE YAPIYORUZ?

BİR SANİYE DELİKANLI. O BAYAN, KÖYDE, İSVİÇRE'YE GİDECEĞİNİ SÖYLEMİŞ...
VAVEY ADLI BİR KÖYE...
SAĞOLUN..ÇOK SEVİNDİK.
YİNE UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA İSVİÇRE'YE VARDILAR..
MİLLİGAN HANIM MI? SAĞDAN İLK SOKAĞA SAPIN, İKİNCİ EV...
VEVEY
BURASI.
LİMARİM EVDEDİR..
LİMARİM MATTİA...
AZ SONRA DA...
REMİ!
BAYAN MİLLİGAN!
BU, DOSTUM, MATTİA..
GİRİN ÇOCUKLAR. KONUŞACAK ÇOK ŞEYİMİZ VAR..
OĞLUM REMİ, OĞLUM...

ÇOK UFAKKEN ENİŞTEN SENİ KAÇIRDI. VE SENİ YETİŞTİREN BARBERİN ANA'NIN YARDIMIYLA DA...
BARBERİN ANA MI? NE-REDE?
BARBERİN ANA!
REMİ!
EVET OĞLUM, BU ANNEN. BİRLİKTE HERŞEYİ AYDINLIĞA KAVUŞTUR-DUK.
REMİ SEVİNÇTEN UÇU-YORDU. GÜZEL BİR DÜŞ GÖRÜYOR GİBİYDİ...
DÜŞÜN MATTİA. BU ANNEM!
KARDEŞİNİ ÖPSENE OĞ-LUM...
REMİ!
UZUN ÖKSÜZLÜK YILLARINDAN SONRA REMİ EN BÜYÜK MUTLULUĞA ERİŞMİŞTİ. MATTİA DA ONLARLA YAŞIYORDU...
REMİ HEMEN O ÇOK İYİ YÜREKLİ ADAMI ANIMSADI...
BÜYÜK BİR OPERA SANATÇISI OLACAKSIN REMİ. KUŞKUM YOK BUNDAN.
SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

CANBAZ

Temmuz sonlarında, "Tahta At" çocuk şenliği yapıldı Çanakkale'de. Yurdu saran şenlik furyasından biriydi. Çocuklara yönelik oluşu da ayrıcalık kazandırıyordu bu şenliğe. Gazetelerden, televizyondan izlemişsinizdir. Ben gidemedim. Giden arkadaşlarımdan dinledim. Özellikle çok sevdiğim arkadaşım Salih Kalyon'dan dinlediklerim ilginçti. "Büyükler boy gösterdi yine" diyor Salih. "Çocuklar büyüklerin yaptığı çocukluklara şaşkın baktılar. Adam yerine konulmadı yine çocuklar. Büyükler eğlendi"

Tahta At Şenliğini eleştirmek için anlatmıyorum size bunları. Olmuş, bitmiş. Yalnız unutulmayacak bir yanı var şenliğin. Seksen yaşında bir canbaz beş metre yükseklikte tahta ayaklarla yürümüş şenlik boyu. Edremit'te oturuyormuş bu canbaz. Bir zamanlar tellerin üstünde yürüyüp, zıplarmış. Bırakmış artık canbazlığı. Çadırını, ipini, sopasını evinin bir köşesine saklamış gençliğinin anılarıyla baş, başa yaşarmış. Alkışlandığı günleri aklından geçirirmiş bazen. Mahalle aralarında arsalara kurduğu canbazevi'ni düşünürmüş. Çocukların heyecanlı bakışlarını unutamazmış. Elindeki denge sopasıyla sağa, sola yattığı zamanlar onların korkuyla haykırışlarını anımsarmış.

Her işin kendine özgü bir çekici yanı vardır. Fırıncı hamuru kürekle fırına sürerken, berber saçlara makası vururken, doktor bir nabzı yoklarken duyar bu tadı. Canbazın becerisi de tel üstündedir. Yaşı ilerlemiş, gücü tükenmiş canbaz ne yapsın? Nasıl çıksın tellerin üstüne?

İşte böyle köşesine çekilmiş otururken çağırmışlar yaşlı canbazı şenliğe. Hemen giysilerini, tahta ayaklarını yanına alıp çocukları eğlendirmeye koşmuş o da. Yorulmadan, usanmadan saatlerce yürümüş, yürümüş. Çevresinde koşturan çocuklar alkışlamışlar onu. "Çocuklar için herşeyi yaparım" demiş canbaz. Çok duygulanmış: "Telde bile yürürüm".

Bu canbaz bana çocukluğumu anımsattı. O zamanlar belli, başlı eğlencelerimizden biriydi canbaz. Yaz aylarında kentin çeşitli kesimlerinde gezerlerdi. Her yıl beklerdik canbazın gelişini. Bir kamyonetle gelip mahallenin en büyük arsasında yerleşirlerdi. Önce küçük bir kulübe kurarlardı. Geceleri yatıp gündüzleri giysilerini değiştirirlerdi bu kulübede. Sonra iki direk çakılırdı yere. İki direğin arasına da kalınca bir tel gererlerdi. Gösterilerin hemen başlaması için yardım ederdik canbazlara. Bunlardan birinin adı, "İbiş"ti. Öteki de ip üstünde ölüm numaraları yapan canbaz. Başına kaptan şapkası üstüne parlak kırmızı bir gömlek giyerdi canbaz. İbiş de canbazdı. Ama o bizi güldürürdü. Beceriksiz hareketler yapardı. Parayı da İbiş toplardı. Bazen tef, bazen davul çalardı. Yanaklarını kırmızı boyardı. Güçlükle direğe çıkar aşağıya bakardı. Elindeki boruyu çalmak için üfleyince yüzü tebeşir tozuyla bembeyaz olurdu. Aşağıya bakıp, "Vay, vay, vaaaaay!" diye direğe sarılırdı korkudan. Bazen telin yarısına kadar alkışlarla yürürdü. Sonra birden korkup geriye doğru kaçmaya başlardı. Bir de şarkı söylerdi tel üstünde: "Oy dingala, dingala. Kömür de koydum mangala"

Canbazın mahallemizden gitmesini hiç istemezdik. Geceleri bile kaçar onların yanına giderdik. Pek sokmak istemezlerdi. Genellikle yalnız yaşayan, fakir insanlardı. Kimseye göstermeden çamaşırlarını yıkayıp geceleri asarlardı. Yemeklerini de kendileri pişirirlerdi. Bir gece uzaktan izlemiştim onları. İbiş bir gazocağında pişirdiği yemek tenceresini getirmiş kaşıklamaya başlamışlardı. Bir şişe de şarap vardı yanlarında. Şişeden içiyorlardı. Düşlerim yıkılmıştı. Oysa benim gözümde ne büyük ne erişilmez adamlardı onlar. Sonradan anladım neden bizi yanlarına sokmak istemediklerini.

Tahta At Şenliğinde çocuklar için yorulmadan yürüyen seksen yaşındaki canbaz amcaya, "Sağol" diyelim birlikte. Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın.

BEBEK İLE CURA

YALVAÇ URAL

Bir bebek büyür
Önce çocuk
Sonra genç
Daha sonra ihtiyar olur

Bir cura büyür
Önce saz
Sonra bağlama
Daha sonra divan-sazı olur

Çocuklar saz çalar
Babalar bağlama
Dedeler divan-sazı

Büyüyünce
Ben de divan-sazı çalacağım
Herkes duysun diye
Bam teline vuracağım

HER TELDEN

Bilmeceler, bize yurdumuzu, kültürümüzü ve onu yaratan halkı anlatıyor...

ÇIT ETTİ ÇİÇEK AÇTI

"Çıt Etti Çiçek Açtı", yeni çıkan bir kitabın adı... İçinde "çocuklar için bilmeceler" var. Tam 305 bilmece... Kitabın adı da bir bilmece zaten. İsterseniz yanıtını verelim: "Çıt Etti Çiçek Açtı"nın karşılığı "kibrit"...

Kitabın derleyicisi İlhan Başgöz, 17 yıldır Amerika'da, Indiana Üniversitesi'nde Türk folkloru ve halk edebiyatı dersleri veren değerli bir bilim adamı. Kitabın sonuna, bilmecelerimiz üstüne ilginç, güzel bir yazı yazmış. Bu yazıdan bazı bölümleri siz okurlarımıza aktarmak istiyoruz:

"Bilmece, bir sorudur. Bir insana, ya da bir bölük insana sorulur, onlardan karşılığını bilmeleri beklenir. Ancak her soru bilmece değildir. Bilmece, öyle bir sorudur ki, karşılığı kendi içinde gizlenmiştir. Sorunun ne dediğine, nasıl dediğine bakarak, dinleyici karşılığını bulabilir. Her bilmecenin ancak bir tek karşılığı vardır. Bu söylediklerimizi iki örnekle açıklayalım:

"1. Yer altında gezer, yedi gelinden güzel...

"Bu, bir bilmecenin soru kısmıdır. Tümcenin sonunda soru işareti yoktur. 'Bu nedir, o nedir ki' gibi açık bir soru da sormuyor bilmece. Ama, dinleyen bilir ki, bu bir sorudur ve bir karşılığı vardır. Bu bilmecenin karşılığı saban demiri'dir. Demek ki her bilmece bir soru'dan, bir de karşılık'tan kuruluyor.

"Başka bir bilmece:

"2. El kadar kaşık, duvara yapışık... (Kulak)

"İki bilmecenin de soru bölümleri bize bir şeyi tanıtmaya çalışıyor, onu bulmamız için ipuçları veriyor. Karşılıkları, bu ipuçlarından yola çıkarak bulabiliriz. Birinci bilmece, aradığımız şeyin yeraltında gezdiğini ve yedi gelinden daha güzel olduğunu söylüyor. İkincisinde bilmemiz gereken şeyin el kadar olduğu, kaşığa benzediği ve duvar gibi bir yere yapışık olduğu söyleniyor. Biliyoruz ki, saban, bir ilkbaharda, bir de güzün tarlanın bağrına dalar, toprağın içinden giderek tarlayı tohuma hazırlar. Sert bir demirden yapıldığı için toprağa sürünüp işledikçe ışılar, pırıl pırıl olur, güzelleşir. Yararlı bir iş yaptığı için köylüye gelinden daha güzel gelebilir. Dikkatli ve akıllı bir dinleyici, bunlardan, bilmece karşılığının saban demiri olduğunu çıkarır, bilmeceyi bilmiş, çözmüş olur.

"... Kısaca söylersek, bilmeceler, bize doğayı, insanlarımızı, toplumu çekip çeviren insan ilişkilerini, insanın işle ve iş yapıp yaratan aletlerle ilişkilerini, çevremizi saran canlı cansız her şeyi, geleneksel biçimler içinde anlatan sorulardır ve onların karşılıklarıdır. Üstelik bu kısa biçimler, dilimizin zenginlikleri ve şiir yükü ile doludur. Onları okumakla, birbirinize sorup eğlenmekle yeni şeyler öğreneceğinize, yurdumuzu, onun kültürünü ve onu yaratan halkı daha iyi anlayacağımıza biz inanıyoruz."

Dilerseniz, şimdi de kitaptan bazı bilmeceler soralım ve karşılıklarını verelim:

1
Yer altında kül boncuk.

2
Mavi tarla üstünde
Beyaz güvercin yürür.

3
Sallanır girer
Sulanır çıkar.

4
Sarı kandil asılır
Vakti gelir kesilir.

5
Aktır tarlası
Karadır tohumu
Elle ekilir
Dille biçilir.

Yanıtlar:
1) Kavunca... 2) Kayık... 3) Kova... 4) Portakal... 5) Kâğıt, yazı, okuma...

Fotoğraf
İSA ÇELİK

BİR FIKRA

NİÇİN DUA EDİYORMUŞ?

Ayşe bir gün kardeşinin odasına girdiğinde onun dua ettiğini gördü. Duasını bitirmesini bekledi. Sonra:

– Niçin dua ettin, Ahmet? diye sordu.

– Söylemem.

– Neden?

– Herkese söylersin sonra...

– Merak etme, kimseye söylemem.

– Paris'in, İngiltere'nin başkenti olması için dua ediyorum...

– Neden?

– Çünkü dün coğrafya yazılısında "İngiltere'nin başkenti Paris'tir" diye yazmıştım da, ondan...

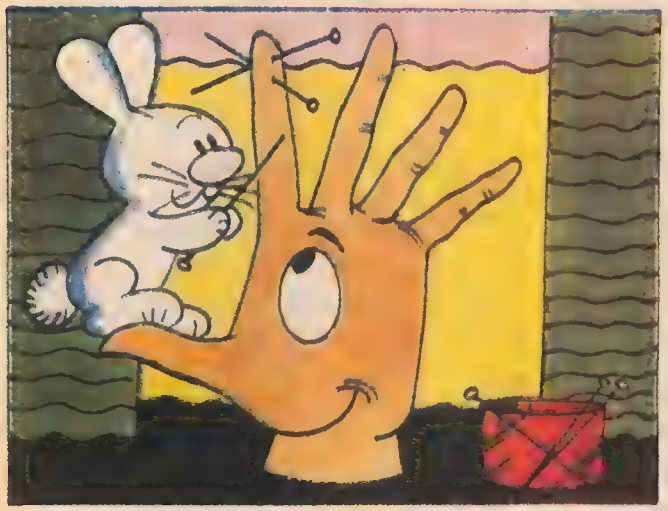

HOKUS POKUS

İşte size bir "Hokus Pokus" daha... Parmağınıza iğne saplayarak arkadaşlarınızı şaşırtabilirsiniz:

(1) Bir mendilin arkasına küçük bir havuç parçası iliştirin... (2) Mendilin öteki yanını arkadaşlarınıza gösterin... (3) Elinizi mendilin arkasına görüldüğü gibi gizleyin. Sonra da parmağınıza batırıyormuş gibi iğneleri havuca batırın... Yazın havuç yerine parmağınız büyüklüğünde başka bir şey de kullanabilirsiniz...

Gösteriden önce bu "Hokus Pokus"u kendi kendinize denemeyi unutmayın...

"Bodrum Takımı" fotoromanının baş rollerinde oynayan arkadaşlardan dokuzunu, geçen sayılarda tanıtmıştık. Bu hafta da, takımın son üç üyesini tanıtıyoruz...

BODRUM TAKIMI

VURGUN PAMİL

Vurgun Pamil, 1969 yılında doğdu. Bodrum'da oturuyor. Turgut Reis İlkokulu öğrencisi. "Bodrum Takımı" fotoromanında kardeşi Erdener'le birlikte oynadı. O da, bazı arkadaşları gibi, pul biriktiriyor. Yazları en sevdiği şey, güneşlenmek ve yüzmek.

NALAN TUNÇ

Nalan Tunç, 1970'de doğdu. Ankara'da oturuyor. Bodrum'a tatilini geçirmek için gelmişti; fotoromanda oynama önerisi aldı. Vurgun ile Erdener'in eski arkadaşı. O da, "Bodrum Takımı"nın öteki üyeleri gibi, başarılı bir oyun çıkardı. Yüzmeyi çok seviyor.

AYŞE ÜLKEN

Ayşe Ceren Ülken, 1970'de doğdu. İstanbul'da oturuyor. Aydın İlkokulu öğrencisi. Yazları Bodrum'da kalıyor. Dergimizin "Okurdan Okura" bölümünde resimli bir masalı yayımlanmıştı. Boş zamanlarını resim yaparak değerlendiriyor...

TEMEL REİS

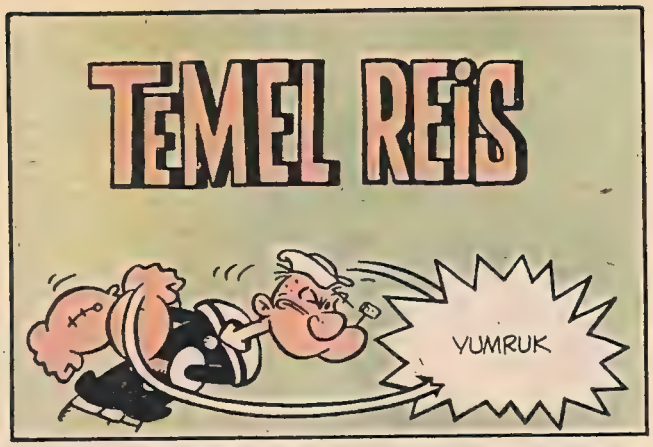

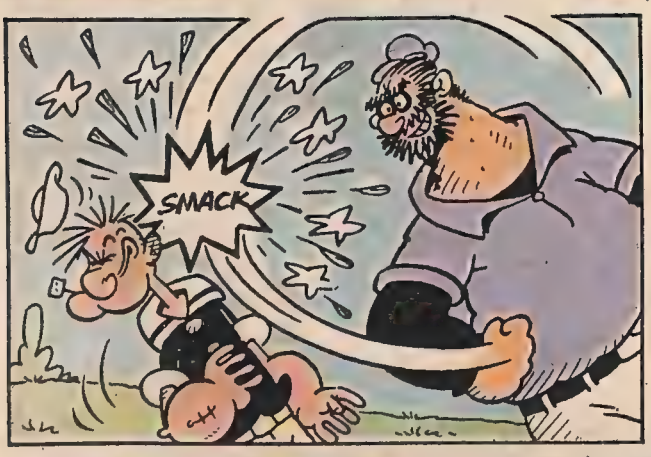

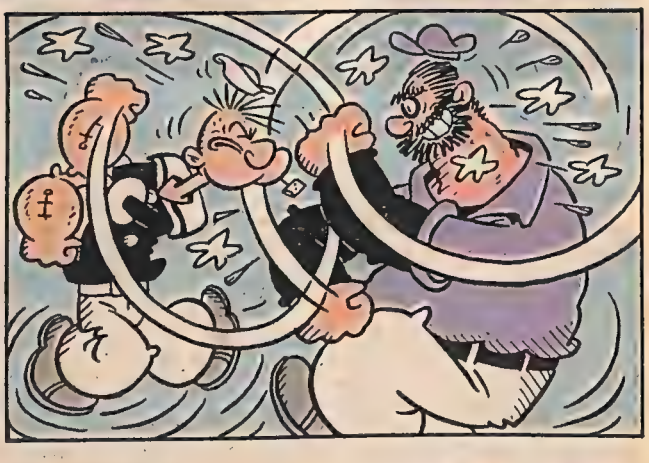

GÜÜM!

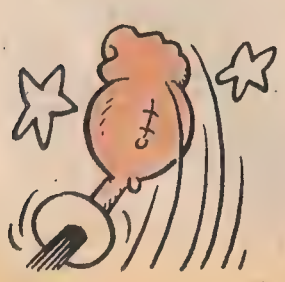

● İlk hareketlerini otomobillerin ya da küçük uçakların sağladığı planörler havada birkaç saat kalabiliyorlar...

GÖKYÜZÜNÜN GEMİCİLERİ

Beni çeken otomobil az ötemdeydi. Bana ayrılan alanın sonuna gelmek üzereydim. Hızım yeterliydi. Önümdeki kola uzandım. Beni otomobile bağlayan halatı çözdüm. Artık serbesttim. Rüzgârın kollarındaydım. Kendimi gökyüzünün tanrısı gibi hissediyordum. Planörüm çok iyi uçuyordu.

Planörler motorsuz uçaklar. Çok hafif bir maddeden yapılıyorlar. Motorları olmamasına karşın hava akımlarını kullanarak havada uzun bir süre kalabiliyorlar. Planörlerin ilk hareketini otomobiller ya da başka araçlar sağlıyorlar. Onları halatlarla çekip gerekli hızı kazandırıyorlar. Sonrası ise planörü kullanana kalıyor. Gerekli hızı kazandığını anlayınca aracı otomobile bağlayan halatı bırakıyor.

Planörlerle havada bir çok şekiller çizilebiliyor. Ama bunu yapmak için de usta olmak gerekli. Yoksa gösteri yapacağım diye yere çakılmak işten bile değil. Havacılık tarihi böyle kazalarla dolu. Sayısız pilot yaşamlarını yitirmiş. Tabii hep dikkatsizlikten. Gerekli önlemleri almamaktan...

Ülkemizde de bu sporu yapanlar var. Bunlar çeşitli kulüpler kurarak aralarında yarışmalar düzenliyorlar. Bunlar arasında başarılı olanları dış ülkelerde yapılan planör yarışmalarına gönderiyorlar.

Sizlere sunduğumuz resim Amerika'da çekilmiş. Chicago kentinin üzerinde dolaşan bir planör. Yerden yaklaşık 200 metre kadar yukarıda. Uçuşunu bitirdikten sonra kentin yakınlarında kurulmuş planör hastanesine gidecek. Bakımı yapılıp bir başka uçuş için hazırlanacak.

Evet. Planörler için de hastaneler var. Bunlar bizimkilere benzemiyor. Onların doktorları mühendisler ve teknisyenler. Tabii bu hastanelere bakımevleri demek daha doğru olur. Planörler uçuşlarını tamamladıktan sonra bu bakımevlerinde gözden geçirilir. Eksik parçaları ya da yere inerken zarar görmüş parçalar değiştirilir. Yenileri takılır. Tabii yapılan her şey uçağı kullananın güvenliği için...

TV

Televizyona bir çizgi-film dizisi geliyor... Bu diziyi çocuklar kadar büyükler de ilgiyle izleyecek

SAYIN BAYLAR

Televizyonumuz, yeni bir çocuk dizisiyle ilgileniyor. Siz bu satırları okuduğunuz sırada, belki de dizinin satın alınmasına karar verilmiş olacak...

"Nedir bu dizi?" diyeceksiniz... Söyleyelim... Adı: "Sayın Baylar"... 31 Aralık 1974 gecesi İngiltere'de BBC Televizyonu tarafından gösterilmeye başlanmış. Başlangıçta 13 bölüm olarak hazırlanmış. Ama öylesine ilgi görmüş ki, sık sık tekrarlanmış; üstelik yeni bölümleri de yaptırılmış. Şimdi İngiliz çocuklarının en sevdiği programlardan biri...

Dizinin her bölümünde bir "Sayın Bay"ın serüvenleri anlatılıyor.

İsterseniz, "Sayın Baylar"dan ilk 13'ünün adlarını sıralayalım:

Bay Kar, Bay Mutlu, Bay Kibirli, Bay Hayalci, Bay Karışık, Bay Hapşırık, Bay Toparlak, Bay Gıdık, Bay Açgöz, Bay Minik, Bay Budala, Bay Dalgacı, Bay Meraklı...

Bu "Bay"ların her birinin başından, adına uygun serüvenler geçiyor. Söz gelişi, Bay Açgöz, yemek yemekten pek hoşlanıyor. Öylesine çok yemek yiyor ki, sonunda bunun kötülüklerini görüyor. Bay Meraklı, her şeye burnunu sokuyor; kendisini ilgilendirmemesi gereken işlere karışıyor. Bay Toparlak, doğru dürüst yürüyemiyor bile. Durmadan bir yerlere çarpıyor. Bu yüzden her yanı sargılar içinde...

"Sayın Baylar"ın serüvenleri hem eğitici, hem de eğlendirici... Onun için, sadece çocuklar değil, büyükler tarafından da her hafta dört gözle bekleniyor...

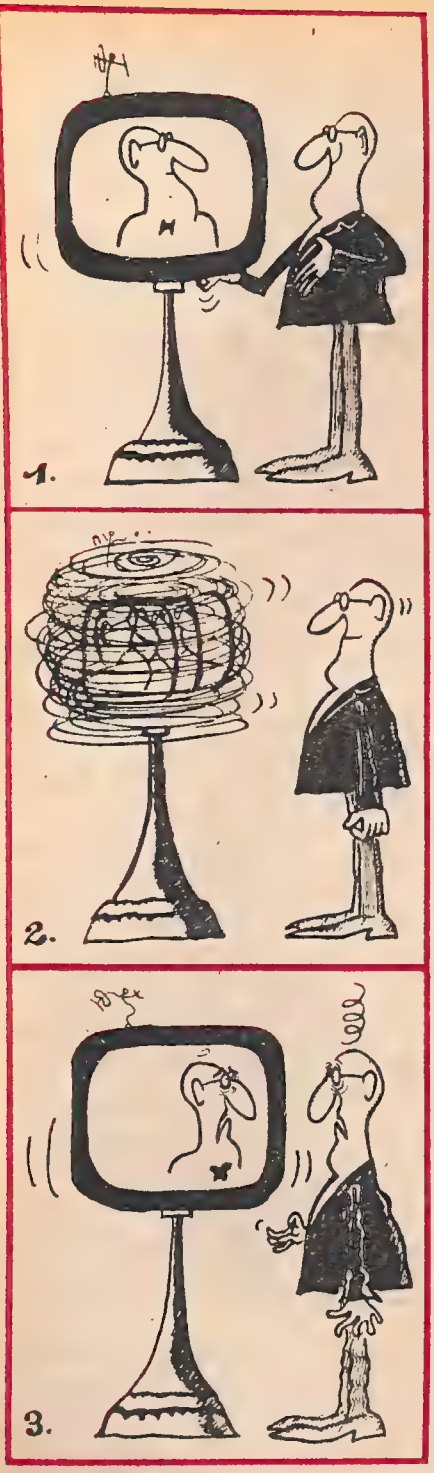

Amerikan CBS Televizyonu, ünlü "Rüzgâr Gibi Geçti" filminin TV'de gösterme haklarını satın aldı. Yapılan anlaşmaya göre, CBS, filmi 20 yıl süreyle kullanabilecek ve her yıl sadece bir kere gösterebilecek. Bu anlaşma karşılığında CBS'nin ödediği ücret ndir, biliyor musunuz?.. Tam 35 milyon dolar... Bizim paramızla yaklaşık 875 milyon lira!..

Robert Blake, televizyon seyircilerinin en sevdiği oyunculardan biri oldu...

BARETTA

Yakında televizyonumuza yeni bir konuk geliyor: Baretta...

Baretta, Komiser Columbo ve MacMillan gibi, polisiye bir dizinin kahramanı. Gözüpek bir dedektif... Amerika ve Avrupa'da ünü oldukça yaygın. Şimdilik onu pek tanımıyoruz; ama yakında televizyon izleyicilerinin en sevdiği kişilerden biri olacağını sanıyoruz.

Baretta'yı ekranda Robert Blake canlandırıyor. Robert Blake, genç bir sinema oyuncusu. Bugüne kadar çeşitli kovboy filmlerinde oynamış. "Soğukkanlılar" filminde canlandırdığı katil rolüyle dikkatleri üstüne çekmiş. "Baretta" için bir oyuncu arayan yapımcılar dizide onu oynatmayı düşünmüşler. Başlangıçta buna karşı çıkanlar olmuş. "Daha ünlü bir oyuncu bulun; Tony Curtis, Robert Wagner ya da David Janssen'le anlaşın," demişler... Ama yapımcılar direnip rolü Robert Blake'e vermişler.

Genç oyuncu, dizide öyle başarılı olmuş ki, Amerikan televizyonunun en büyük ödülü sayılan Emmy Ödülü'nü almış. Dizinin başarı sağlamasında en büyük rolü oynamış.

Robert Blake, yakında televizyonda da göreceğiniz gibi, ufak tefek bir kişi... Ama boyuna bakmadan büyük işler başarıyor.

"Çocukluğum çok güç koşullar içinde geçti," diyor. "Yoksulduk. Annemle babam, kasabalarda danseder, şarkı söylerlerdi. Küçük yaşta ben de onlarla birlikte sahneye çıkmaya başladım. Sonra günün birinde kararımı verdim. Hollywood'a gidecektim. Babam buna karşı koymaya çalıştı. 'Sinema dünyası çok büyüktür, göze bile çarpmazsın, erir gidersin,' dedi. Ama kararım kesindi. Şansımı çok büyük rollerde denedim. Sonra yapımcıların gözüne çarptım, büyük rollerde göründüm. Sonra da Baretta oldum..."

Asıl adı Michael Gubitosi olan Robert Blake, "Baretta" dizisini bir süre sonra bırakacağını ve sadece sinema filmlerinde oynayacağını söylüyor...

Gelecek Hafta / ARMAĞANLI TV SORUŞTURMAMIZ

VADİDEKİ MÜZİK

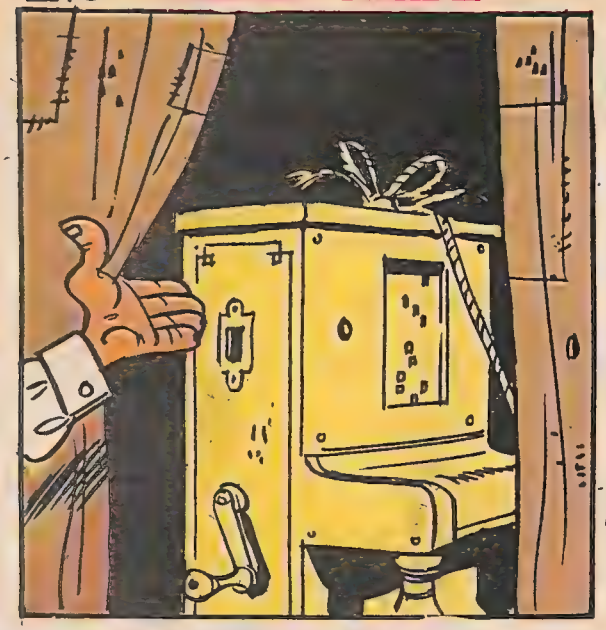

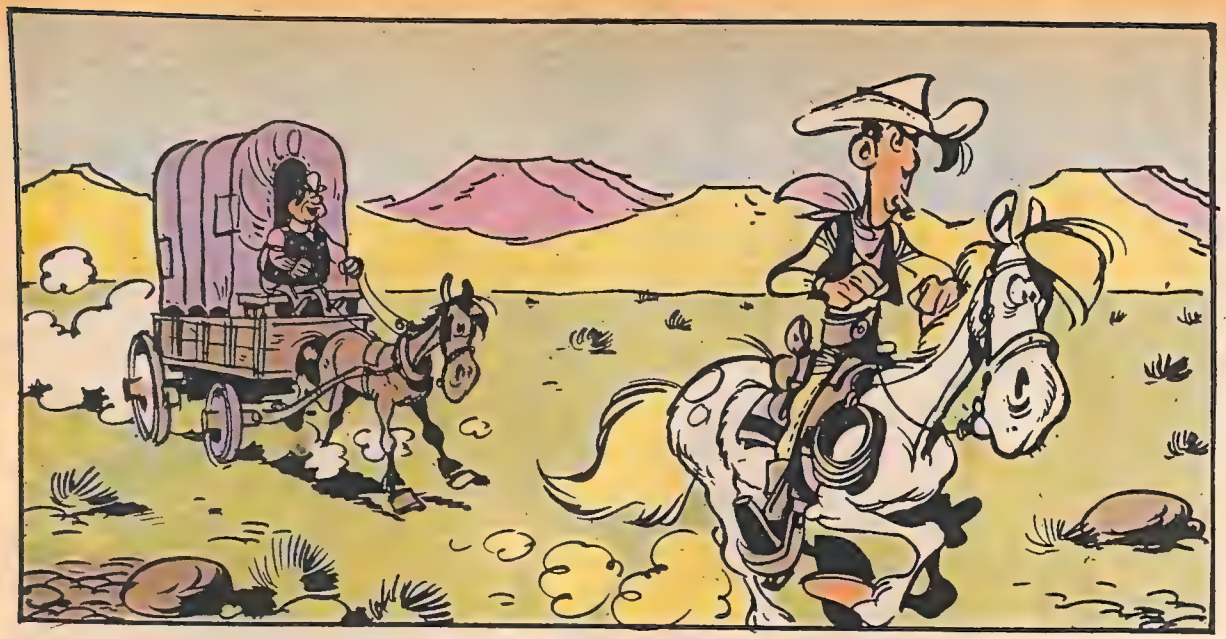

VULU VULU
VULU VULU
ONLAR

DÖRT NALA O'FLANAGAN

KRAK!
?
HABER VEREBİLİRDİ.. BAZEN ÖYLE ÇABUK İNİYOR Kİ FARKINA BİLE VARMIYORUM!

DEVAM EDECEK

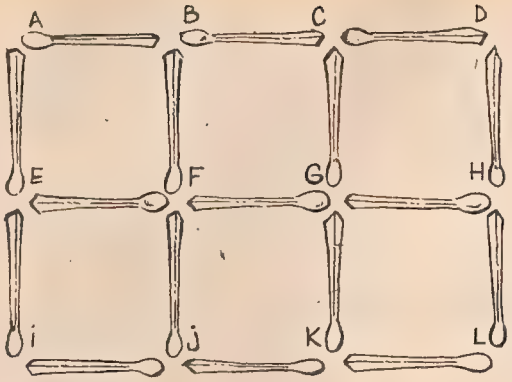

KİBRİTLER

Bu 17 kibritle, altı küçük ve iki büyük olmak üzere, AC KI ve BDLJ harfleriyle sınırlanmış sekiz kare yapıldı.. Siz, yalnız üç kibrit çöpünü çıkararak kare sayısını yarı yarıya indirin..

BİLMECE BULMACA?

Yanıtlar 64. sayfada

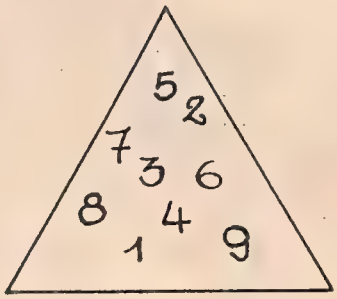

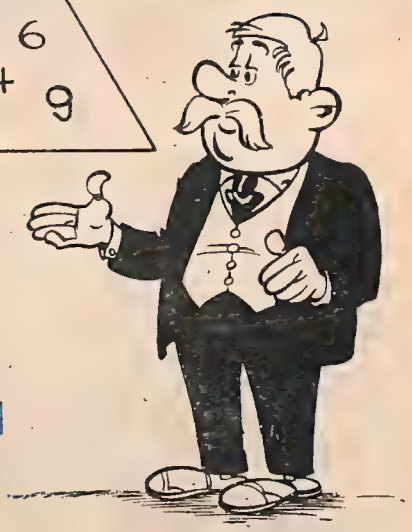

ÜÇGEN

Bu sayıları üçgenin dışına yerleştirdiğinizde, her kenardaki sayıların toplamı 20 olmalı.. Her köşeye birer sayı, her iki köşenin arasına da ikişer sayı yerleştirin....

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi ? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

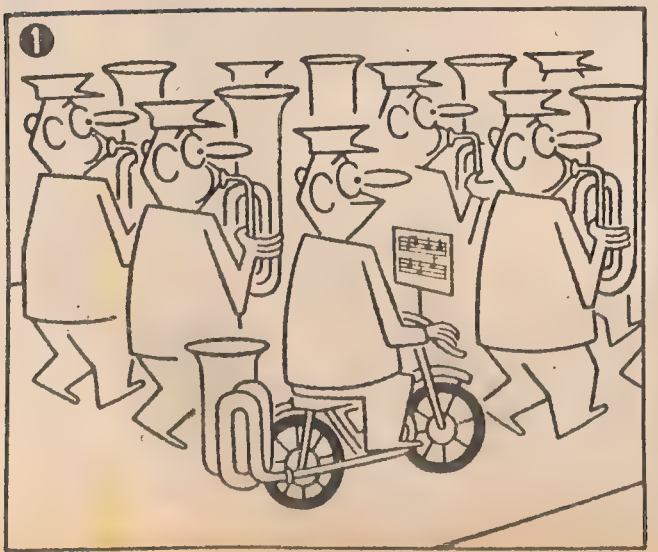

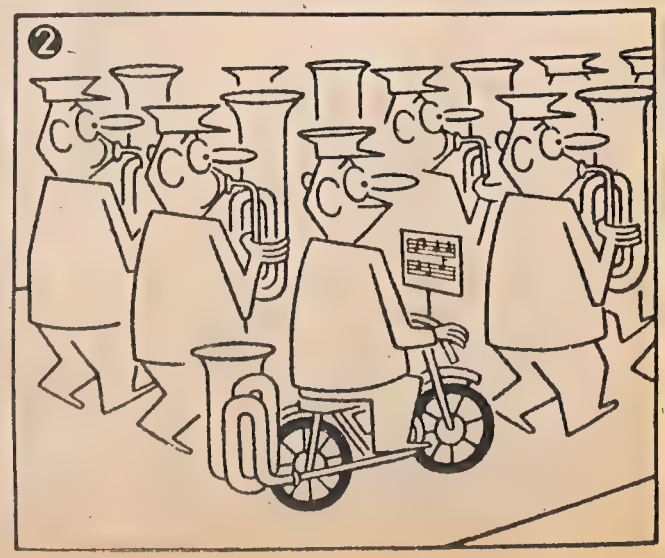

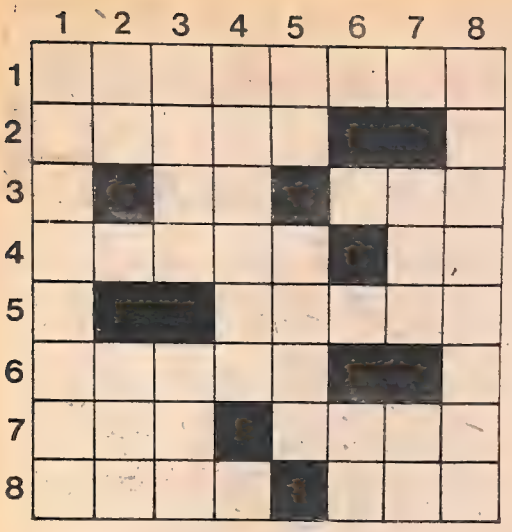

KARE BULMACA

SOLDAN SAGA: 1) Bir sorunun ele alınabilen tüm durumlarını tek.tek inceleme işi. 2) Bir yerin ya da bir kimsenin ürün ve yapıtlarını tanıtmak, satmak için bunların toplanıp uygun biçimlerde yerleştirildikleri yer. 3) Yeterli miktarda olmayan – Bir sayı 4) Olağandan çok fazla gelişmiş olan – (tersi) bir organımız. 5) Toprağın içinden bileşimler halinde çıkarılıp işlenerek istenilen biçime sokulan ve birçok aygıt ve aletlerin yapımına yarayan madde. 6) Uçak, gemi gibi araçları uzakta iken haber vermeye yarayan aygıt. 7) Bir bağlaç 8) Bir mutfak eşyası – Afrika'da bir ırmak.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Pulsuz ve az kılçıklı bir çeşit küçük balık. 2) Bir nota – Karışık renkli. 3) Acıklı olay, facia – Masallardaki olağanüstü yaratık 4) Ayak ve ellerde görülen bir çeşit hastalık 5) (tersi) Vilayet – Kaba bağırış. 6) Mağara. 7) Bir bağlaç – (tersi) Vilayet. 8) Evrenle ilgili.

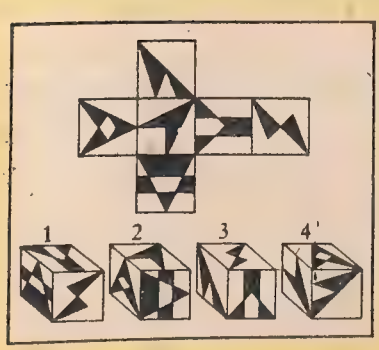

KÜPLER

Aşağıdaki şekillerden birisi yukarıdaki kübün açılmış biçimi. Acaba onu bulabilir misiniz?

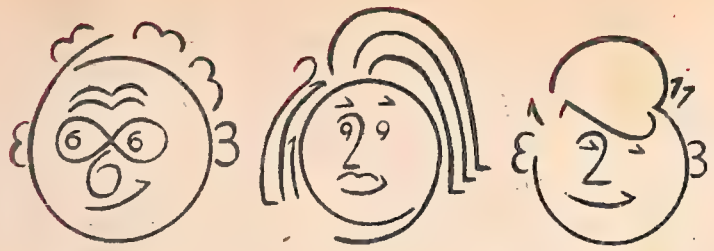

KAÇ YAŞINDALAR?

Yukarıda bir ailenin resmini görüyorsunuz. Dikkatle bakın. Resimde bir püf noktası var. Onların yaşları resimde gizlenmiş. Acaba resmi oluşturan şekilleri toplayarak onların kaç yaşında olduğunu bulabilir misiniz?

GARİPLİKLER

Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken oldukça dalgınmış. Tam yedi yanlışlık yapmış. Biz onları hemen bulduk. Acaba siz de bulabilir misiniz?

YAZISIZ

YANITLAR

● KİBRİTLER: BC, FG, JK kibritlerini çıkarın...

● ÜÇGEN:

● 8 FARK: (1) Soldaki adamın kulağı. (2) Soldaki adamın ayağı. (3) Motosikletinin arka tekerleğinin ortası. (4) Motosikletin arkasındaki borazan. (5) Motosikleti kullanan adamın sağ eli. (6) Sağ üst köşedeki adam. (7) Motosikleti kullanan adamın şapkası. (8) Sağda, borazan çalan adamın ağzı.

● KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) İrdeleme. 2) Sergi. 3) Az — Bir. 4) Azman — Le. 5) Maden. 6) Radar. 7) İle — Aile. 8) Tava — Nil.
Yukarıdan aşağıya: 1) İstavrit. 2) Re— Ala. 3) Dram — Dev. 4) Egzama. 5) Li — Nara. 6) İn. 7) İle — Li. 8) Evrensel.

● KÜPLER: 3 numaralı şekil.

● KAÇ YAŞINDALAR: Soldaki adam 54, ortadaki kadın 45, sağdaki çocuk ise 19 yaşında.

● GARİPLİKLER: AB/1: Uçan otomobil. A/3: Gemi dümeni ile yürütülen otomobil. B/6: Kafası kopmuş adam. DE/4: Yolun ortasında duran köpek. E/2: Çekçek arabası. E/5: Aynı caddeyi gösteren iki trafik işareti. E/7: At arabasının arkasındaki elmalar.

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

● FİLİZ RÜÇHAN: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Resim yapmayı, müzik dinlemeyi, kitap okumayı ve yüzmeyi çok severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Altay Mah. Bezciler Cad. No: 6/A Gönen — BALIKESİR

● ÖMER ÇELİKÖRS: Yaşım 12. Boş zamanlarımda kitap okur, spor yaparım. Yazışmak istiyorum.
Adres: Sağlık Mah. 275 . Sok. 18'ler Ap. No: 1 MERSİN

● SEVİL KAYA: Yaşım 12. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışacağım.
Adres: Aydın Evler Türk Bey Sok. No: 6 Tarabya — İSTANBUL

● ERMAN YAMANLAR: Yaşım 12. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol oynamayı çok severim. Beşiktaylışım. Yazışacağım.
Adres: Büyük Cami Mah. Cemiloğlu Sok. No: 18 BAFRA

● TİJEN ARIN: Yaşım 12. Kitap okumayı, futbol ve basketbol oynamayı çok severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Suadiye Emin Ali Paşa Cad. No: 14 D.12 Kadıköy — İSTANBUL

● REŞİT AKÇALI: Yaşım 15. Müzik dinlemeyi futbol ve voleybol oynamayı severim. Yabancı para biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
Adres: Merkez Ortaokul Cad. Akçalı Kitabevi No: 1/D Kadirli — ADANA

● TÜLİN DAMOĞLU: Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Spor yapmayı, gezmeyi severim. Galatasaraylıyım. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Kımrıs Meydanı Trabzon Cad. No: 23 KAHRAMANMARAŞ

● ERKAN YAMANLAR: Yaşım 9. Futbol oynamayı severim. Beşiktaşlıyım. Hayvanları çok severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Büyük Cami Mah. Cemiloğlu Sok. No: 18 BAFRA

● BİLGE ONGÜL: Yaşım 10. Pul biriktiririm. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
Adres: Fatih Cad. Talat Paşa Sok. No: 10/1 Yalova — İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KEDİM

Bir kedim var
Adı Minnoş
Yürür pek hoş
Sanki sarhoş

Bulursa Top
Oynar hop hop

Bir kedim var
Yere yatar
Fare tutar
Takla atar

Bulursa ip
Oynar şip şip

ASUMAN TAŞAN

❋

TABİAT

Uzaklardaki dağlar
Koku saçan çiçekler
Çiçek açmış ağaçlar
İlkbaharı anlatır

Denize koşan çocuklar
Kızgın güneşin altında
oturanlar
Çalışan insanlar, akıllı
çocuklar
Hep kızgın güneşli yazları
anlatırlar

Sonbaharda dökülen
yapraklar
Okula giden akıllı
çocuklar
Kış uykusuna yatan
hayvanlar
Hep kışı hatırlatırlar

AYLİN VAR

DÜNYAMIZ

Dünya bir toptu
Sıcaklığı arttı
Patlamalara yol açtı
Önce zehirli bitkiler
Sonra ilkel hayvanlar
En son insanlar yer aldı
Çukurlar doldu göl deniz
oldu
Böylece dünyamız oluştu

AJDA ŞIHMAN

❋

OKULUM

Daha dün küçüktüm
Koştum oynadım büyüdüm
Artık ben de okula gidiyorum
Kitaplarımı her şeyden çok
seviyorum

Sabah kalktığım zaman
Kalemi kitabı aldığım an
Koşarak yola çekiliyorum
Okulu canım kadar seviyorum

Tatilde bile özlüyorum
Öğretmenlerimi anıyorum
Sıcacık sevgilerine
Annem kadar muhtacım

CANAN HARAÇ

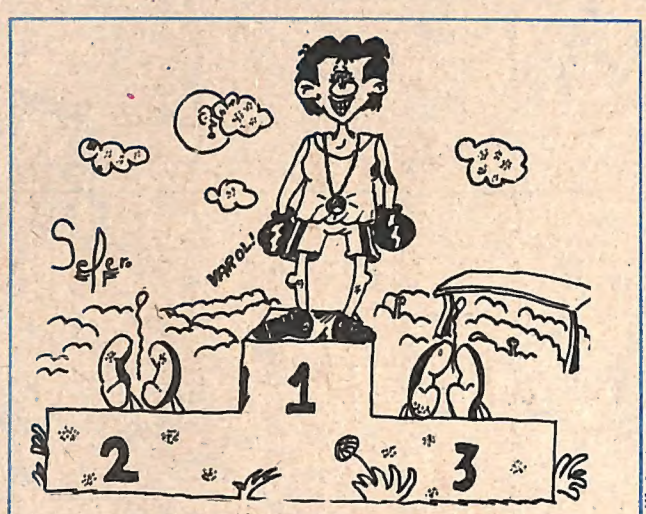

YAZISIZ

Sefer Tabakoğlu

KİM

Bir öğrenci okuldan çıkmış, eve gelmiş, annesi sormuş:

— Günün nasıl geçti?
— Bir öğrenci düştü, herkes güldü.
— Ya sen?
— Ben gülmedim.
— Peki, düşen öğrenci kimdi?
— Bendim, anneciğim.

KAMURAN GÜNDOĞDU

Baret Keçoğlu

KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL

AH ! NE KADAR GÜZEL..
BAYILDIM DOĞRUSU
KATALOK
BİR ŞEY Mİ OLDU KOMŞU ?
şiiiş
?

BUNDAN DAHA HOŞ BİR ŞEY GÖRDÜN MÜ ?
?
KATALOK

ŞU TÜYLÜ ŞAPKALARA BAK...
HIMM ! DUR BAKALIM...

HAYVANLAR BİZİM DOSTUMUZDUR.. ÖZELLİKLE KUŞLAR...
HIM..
?

O TÜYLÜ ŞAPKALARI YAPMAK İÇİN DE YÜZLERCE KUŞ ÖLDÜRÜYORLAR
EVET DOĞRU..

HIH ! AMMA DA KIZDI.
AKLIMA BİR ŞEY GELDİ..
KATALOK

SEN BU YANA, BEN DE BURAYA
KARARLARI BEN VERİRİM. SEN BU YANA, BEN DE BU YANA...
KUŞ YEMİ
7-16

BİZİM KOMŞUNUN ARKADAŞLARI ONU GÖRMEYE GELMİŞLER..
HAYIIR
ARKADAŞLARINIZI BAŞKA YERDE AĞIRLASANIZ HİÇ DE FENA OLMAYACAK KOMŞU, ÇÜNKÜ EVİMİN İÇİ KUŞ PİSLİĞİYLE DOLACAK...
© King Features Syndicate, Inc., 1967, World rights reserved.
MUSIAL

PUF-PUF

BOYAMA SAYFASI

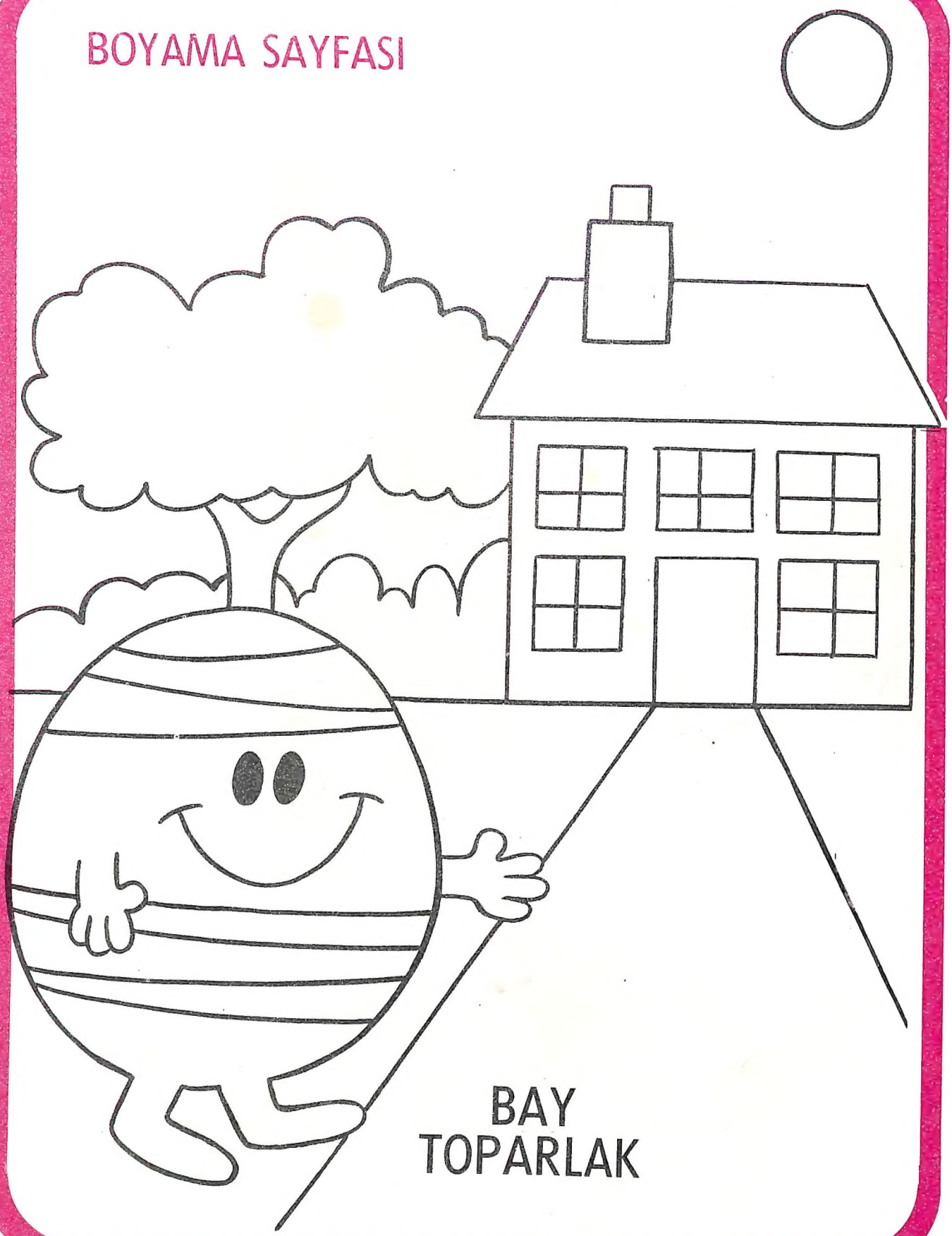

BAY
TOPARLAK

PALYAÇO
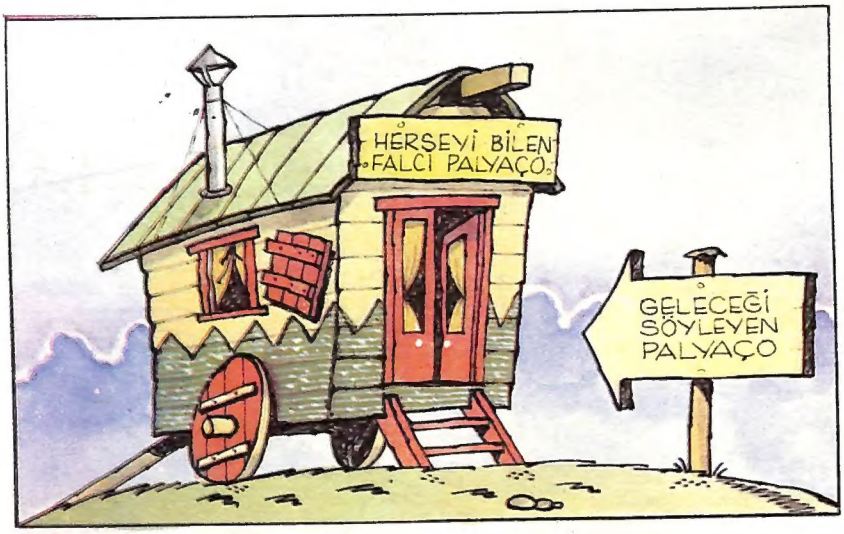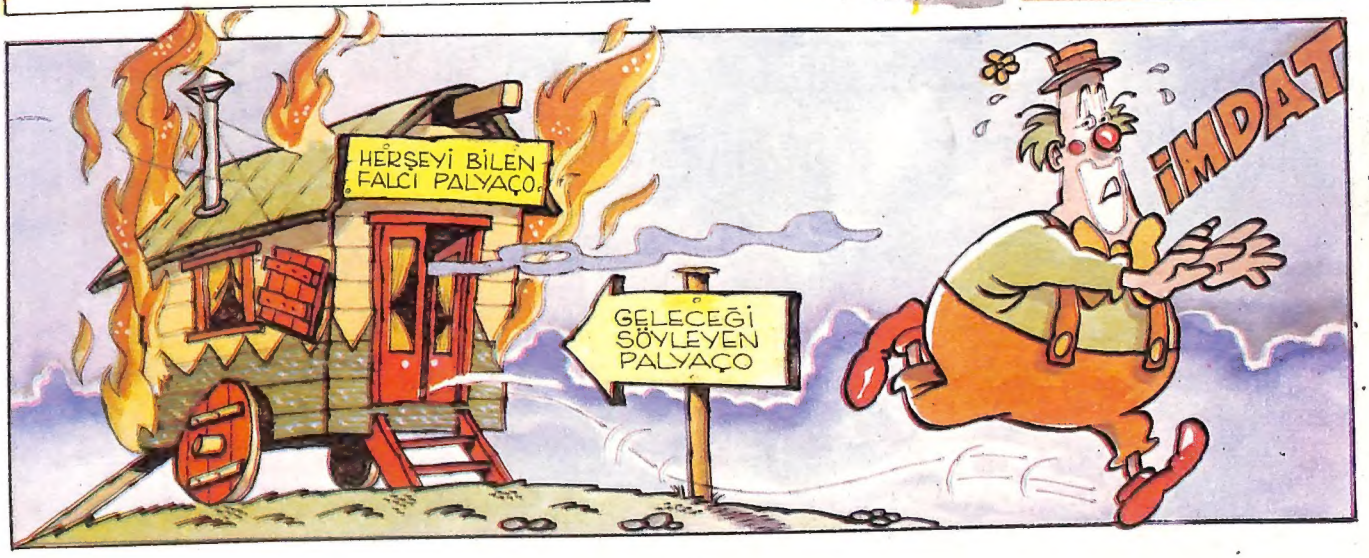
NİYAZİ YOLTAŞ